

10 மீறுதா

வினாக்கள் போன்ற வினாக்கள்

நூல் விலை சதம் 35
நூல் விலை சதம் 35
நூல் விலை சதம் 35

ஏ.நெட்டன் கவுன்ஸி

கலை, இலக்கிய மாதாந்திரம்

கொங்காதரன் எலக்ட்ரிக் வெஸ்டின் தொழிற்சாலை

உரிமையாளர் : எஸ். ஜி. ரகுநாதன்
70, ஸ்ராங்வி ரேட், அழப்பாணம்

↔ கேற்,
↔ கிறில்,
வேண்டிய நவீன டிசைன்களில் செய்தும்
கார்,
↔ லொறி,
↔ டிராக்டர்,
↔ லோஞ்சி,
↔ மோட்டார் உப உறுப்புக்கள்
ஒட்டியும் கொடுக்கப்படும்

உங்களது உருவங்களை
புதுப் புதுக் கோணங்களில்
புகைப் படத்தில் கண்டு கவிக்க

‘மியோ’ போட்டீ

உரிமையாளர் : சிட்டு
15, மணிக்கண்டு வீதி, யாழ்ப்பாணம்
முன் ஏற்பாடு செய்தால்
நிகழ்ச்சிகளை நேரில்வந்து புகைப்படமெடுப்பார்கள்

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்--கவி
யாதியினை கலைகளில்--உள்ளம்
சடுபட்டென்றும் நடப்பவர்--பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

கொடி 2

ஆகஸ்ட் 1969

மலர் 17

ஆசிரியர்:

டொமினிக் ஜீவா

திங்கள் வெளியீடு:

அலுவலகம்

மல்லிகை,

60. கஸ்தூரியர் வீதி

யாழ்ப்பாணம் இலங்கை.

இந்தப் பூவில்...

தலையங்கம்

உபதலையங்கம்

பாமா

கனகராசன்

சிங்ககளக் கதை

ர. இக்பால்

முதல்வரை

எம். ஏ. அலீஸ்

கல்முனை பூபால்

இசிகமணி

பா. ரத்தினசபாபதி

மல்லிகையில் வெளி வரும்
கதைகளிலுள்ள பெயர்களும்,
சம்பவங்களும் கற்பணியே. கட்டு
ரைகளில் வெளிவரும் கருத்
துக்களுக்குக் கட்டுரை. ஆசிரியர்
கனே பொறுப்பாளிகளாவர். நெல்லை கு, பேரன்

உங்கள்கருத்து —

★ 'மல்லிகை சொந்த அச்சு வசதிகளுடன் வருவதை யிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.. இனிமேல் எவ்வித சிரமமுமில்லா மல் ஒவ்வொரு இதழ்களையும் கொண்டுவர ஆவன செய்யுங்கள், கொக்குவில்:

- க. த, இராசா

★ மல்லிகை கொழும்பில் கிடைப்பது அறிதாக இருக்கிறது. பெரிய கடைகளிலிருந்து பெட்டிக் கடைவை சினிமா நடிகைகளின் கவர்ச்சிப் படங்களைத் தாங்கியதமிழகத்துக் குப்பைகள்தான் தொங்குகின்றன. எனது நண்பர்களுக்கு மல்லிகை என்கிறார்மத்துச் சஞ்சிகை வெளிவந்தது தெரியாது. ஆனால் அந்தச் சாக்கடை இதழ்களின் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றின் பெயர்களும் நன்கு தெரியும். இலங்கையில் ஒரு பத்திரிகை தேரன்றி வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டுமானால் இந்தியப் பக்திரிகைகளின் படையெடுப்பைச் சமாளிக்கக் கூடிய பலம் அதிகரிக்க வேண்டும்.

கொழும்பு.

- ஆ. சோமபாலன்

★ கொட்டும் பன்யாள் கொட்டிய
கூதிர்க் கடுமையேர் கொடுமையல்ல
எட்டுங் கூட்டினைத் தொட்டிடவே
ஏறுற்ற தேனீ இனமெல்லாங்
கொட்டிய கெரடுமையும் ஓர்
கவலைக் கெரடுமையல்ல; வீறுற்ற
பட்டு மலரிதழாம் 'மல்லிகை'
பராக்காத கெரடுமையே கொடுமை!

கொக்குவில்,

- சி. சுதந்திரராஜா

★ மல்லிகை இடையில் வெளிவராமல் இருப்பதை யிட்டு வருந்தியவர்களில் நானும் ஒருவன். தரமான இலக்கியத்திற்கு ஈழத்தில் இடமில்லையா? இது உங்களைப் போன்றவர்களின் குற்றமன்று. மூன்றாந்தரக் குப்பைகளைப் படித்து ரசிக்கும் பால் பாயாச ரசிகர்களைத்தான் நாம் குறை கூறவேண்டும்.

பத்திரிகைநடாத்த சாதனை மட்டும்போதாது சாதனங்களும் வேண்டும் என்ற தங்கள் கருத்து எனக்கு நிரம்பப் பிடித்திருக்கின்றது.

நாவலப்பிட்டி.

பி. மகாவிங்கம்

★ மல்லிகை சொந்த அச்சு உபகரணங்களுடன் வெளி வருதையிட்டு மிக மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்: அதன் இலக்கி

யத் தொண்டு ஆழமான ஒரு கருத்துத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என எல்லோரைப் போலவே நானும் எதிர்பார்க்கிறேன்.
- தணியான் பொலிகண்டி.

- தணியான்

★ மல்லிகை து இலக்கியப் பயணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த நம்மைப் போன்றவர்கள் என்றுமே பக்கப் பலமாகத் துணை நிற்பார்கள் என்பது தின்னைம். இடையிடையில் தொல்லைகள் ஏற்படலாம். மனந்தளராமல் உங்களாது பணியில் தொடர்ந்து செல்லுங்கள். தரமான ஈழத்து ரசிகர்கள் உங்கள் பணியை என்றுமே மறக்க மாட்டார்கள்,

- பெரி

★ 'மல்லிகைக்'கான சொந்த அச்சகம் உருவாகி வருகின்ற இனிய செய்தி அறிந்து மகிழ்ச்சியும் பாராட்டும் தெரிவிக்கின்றேன். எனது தற்போதைய நிலையில் 10 சந்தாதாரர்களையாவது சேர்க்க முயற்சிக்கின்றேன்,

மல்லிகை தனது சொந்த அச்சகத்திலிருந்து மனம் பறப்ப எனது மனம் நிறைந்த வாழுத்துக்கள்.

நாவலப்பிட்டி

- ப. ஆப்ணன்

★ மல்லிகை ஆசிரியரே, சபர்ஷு! உங்களது அசாதாரண பிடிவாதத்தில் எனக்கு என்றுமே நம்பிக்கையுண்டு. சிறு கை தை எழுத்தாளரான நீங்கள் பத்திரிகை ஆசிரியராகி அதன் பின்னர் பத்திரிகைக்கெண்டு சொந்த அச்சகத்தையும் இலக்கிய நண்பர்களின் ஆசிரியன் உருவாக்கியுள்ளீர்கள் சிரமம்பிகுதியாக இருக்கலாம், இவ் இலக்கியச் சிரமமே பின்னர் இனபமாகவும் மாறும், கழுளி

-ப: இரத்தினசபாபதிஜயர்

★ இலக்கிய இதயங்கொண்ட இனிய நண்பர்களுக்கு விட்ட வேண்டுகோள் இவ்வளவு சீக்கரம் பயன் தாக் கூடிய தாக அமைவதையிட்டு மிக மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன், ஈழத்து ரசிகர்களைப் பற்றி நான் முன்னர் வைத்திருந்த கருத்தை இன்று மாற்றிக் கொண்டுவிட்டேன். மல்லிகையின் சொந்த அச்சக சாதன வசதியீனங்களையும் சீக்கிரம் தீர்த்து வைப்போம் என உறுதி கூறுகிறேன்:

கொழும்பு-1

- வி: எஸ்: சுற்குணம்

★ ஈழத்து இலக்கியப் போராட்டத்திற்கு மல்லிகை கிடைவரை ஆற்றிவந்த தொண்டு மிகப் பாரியது: இலக்கிய இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் என்றே நம்புகிறேன். ம, பங்கிராஜ் மன்னர்.

ம, பங்கிராஜ்

யல்லிகை

சாதனையை நிலை நாட்ட சாதனங்கள் தேவை!

இந்த மல்லிகை இதழை உங்களது திருக்கரங்களில் சமர்ப்பிக்கும் இந்த வேளையில் நாம் பெருமித்ததால் பொங்கிம் பூரிக்கிறோம். நமது சாதனங்களின் சாதனை இது. இதுவரைகாலமாக—கடந்த இரண்டாண்டுகளாக மல்லிகை இதழை வெளிக் கொண்டுவர நாம் அச்சகங்களை நம்பியேதான் காரியமாற்ற வேண்டியிருந்தது. மூன்றாயிரத்து இருநாறுரூபாய்கள் நட்டக்கணக்கில் சேர்ந்துவிட்டது. இத்தனைக்கும் அசரத்தனமான உழைப்புக்குக் கணக்கு வழக்கேயில்லை. திடீர்ச் சிரமங்கள் வேறு. இத்தனையையும் சமாளித்து முன்னேறினாலும் இடையிடையே ஒழுங்காக மல்லிகை வெளிவரமுடியாத பொருளாதாரச் சிக்கல். அதையும் சமாளித்துவெளிக் கொண்டு வரலாம் என்றால் ஊதிய உயர்வு, விலையேற்றம் என்ற பெயரால் ஒவ்வொரு இதழின் அடக்க வேலைகளுக்கும் மாதா மாதம் புதுப்புது விகித செலவு வளர்ச்சிகள்.

இந்தக் கட்டத்தை மனதில் கொண்டுதான் கடைசியாக வெளிவந்த மல்லிகை இதழில் மலர் 16ல்—‘இலக்கிய இதயங்கொண்ட இனிய நெருசங்களே!’ என்ற தலையங்கம் தீட்டப்பட்டது. நமக்கு ஒரு சமுதாயக் கடைமையுண்டு. சம்மா கையைச் கட்டிக்கொண்டு தத்துவம் பேசி நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக

இல்லை, நாம். வரலாறு சமத்துகின்ற இலக்கியக் கடமைகளைப் பொறுப்புணச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ள நாம் என்றுமே பின்வாங்கப் போவதுயில்லை. எனவேதான் இந்த நாட்டில் அரும்பு கட்டிவரும் புதிய புதிய சிந்தனை சுருக்கும் கலை இலக்கியக் கருத்துக்களுக்கும் ஓர் உருக் கொடுக்க மல்லிகையை ஆரம்பித்தோம். இந்த மல்லிகை என்ற சாதனத்தினால் நாம் பல போராட்டங்களை நடத்த எண்ணியிருந்தோம். போர்க்களத்து வீரனுக்கு ஆயுதம் எப்படிப்பட்டதோ அதே போன்றே இலக்கியப் போர்க்களத்தில் துணிச்சலுடன் நிற்கும் ஈழத்துக் கிருஷ்டியினருக்கும் மல்லிகை போராயுதமாகவும், பேராயுதமாகவும் பயன்பட வேண்டும் என முயன்று செயலாற்றுகிறோம். இன்று மல்லிகை தனது சொந்த அச்சக சாதனங்களுடனும் புதிய கவர்ச்சியுடனும் வெளிவரக் காண்பதில் உள்ள சகல பெருமைகளும் உங்களுக்கே உரியது.

இன்று நமது நாட்டில் கலைஞர்கள்தான் தேடுவாரற்ற அனைத்தகளாகவே காட்சி தருகின்றனர். பல ஆண்டுகளாக எழுத்தாளர்கள் இந்த நாட்டில் இயங்கி வருகின்றனர். இந்த எழுத்தாளர்கள் இன்று ஒரு கருத்தரங்கோ, கவியரங்கோ, புத்தக வெளியீடோ நடாத்தத் தமக்கென ஒரு இடம் இல்லாமல் தவிக்கின்றனர். முன்னர் கல்லூரிமண்டபங்கள் கிடைத்தன. ஆனால் நமது கல்வி கலாச்சார மந்திரியின் மகத்தான கலைத் தொண்டினால் கல்லூரிகள் கலைநிகழ்ச்சிகளுக்கு மறுக்கப்படுகின்றன. கடைசியில் தேநீர்க்கடைகள்தான் தஞ்சம். மண்டபம் இப்படியென்றால் எழுத்தாளர்களுக்கு டேப்பரிக்காட்டரோ, புகைப்படக்கருவியோ அல்லது ஒரு டைப்ரைட்டரோ கூட கிடையாது வெறுங்கையுடன் வீரம் பேசும் நமது எதிர்காலத் திட்டம் தான் என்ன?

திறந்தவெளி அரங்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் எத்தனை நாட்களங்களை நாம் பார்த்த

துப் பெருமைப்பட்டுள்ளோம். பல கலெக்னர்களின் திறமை அந்தச் சாதனத்தின் மூலம் இன்று பிரகாசிப்பதைப் பார்க்கும் பொழுது சாதனங்கள் எப்படிப்பட்ட மகத் தான் பங்கு வகிக்கின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். எனவேதான் உள்ளூராட்சி மன்றங்களை அனுகி ஊருக்கு ஊர் எழுத்தாளர் மண்டபங்களையும் திறந்த வெளி அரங்குகளையும் ஸ்தாபிக்க நாம் முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

எனென்றால் பலம் வாய்ந்த, சகலவசதிகளும் வாய் கப் பெற்ற பிரசார அமைப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட, தார்மீக ரீதியில் கஞ்சாக் கலை இலக்கிய மயக்கத்தில் ஆழந்துள்ள சகல தீய சக்திகளையும் நாம் எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் எந்தக் கட்டத்திலும் மறந்து விடக் கூடாது. எதிரிபலத்தில் மாத்திரமல்ல அழிவுத்தனத்திலும் நம்மை விடச் சக்தி மிக்கவன். தரங்கெட்ட தமிழ்ச் சினிமாப் படங்களையும் நச்சுநாசக்கருத்துகளை விலைபேசம் தென் னிந்தியச் சாக்கடைச் சஞ்சிகைகளையும் நாம் போராடிச் சீக்கரம் வெற்றி கொண்டுவிட முடியாது என்பது ஞாபகத்தில் இருக்க வேண்டியது ஒன்று.

—எனவேதான் நமக்குச் சாதனங்கள் தேவை.

தமிழகத்தின் நண்பர்களாகத் தம்மைத் தாமே விளம்பரப் படுத்திக்கொண்டு மேடையில் காட்சி தருபவர்களைப் பற்றியும் நாம் மிக மிக எச்சரிக்கையாக இருப்பது நல்லது. காரணம், தமிழகத்திலிருந்து வரும் நல்ல வைகளுக்கு நாம் என்றுமே சத்துராதிகள் அல்ல! அப்படியான மகத்தானவைகளுக்கு இன்றும் தலைவணங்கு கிண்ணேறும் நாம். ஆனால் நமது கலை இலக்கிய ஆத்மாவை நபுஞ்சகப்படுத்தும்—நம்மைக் கேவலப் படுத்தும்—நமது நாட்டையே சாக்கடைப்படுத்தும் கலை இலக்கியங்களுக்குத்தான் நாம் சென்மப் பகைவர்கள் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் ஞாபகப்படுத்துகின்றோம்.

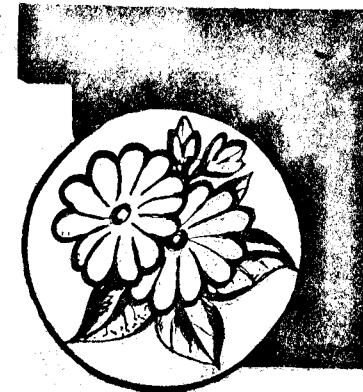
—இதைச் சொல்லும் பொழுது இவர்களுக்கேன் கோபம் வருகிறது?

சமீபத்தில் நாவலர் விழா மிகப் பிரமாண்டமாக ஈழத்தில் நடை பெற்றது. தென்னிந்தியாவில் இருந்து வெளிவந்து இலங்கையைச் சந்தைக்கடையாக சாக்கடை நாற் றமெடுக்க வைக்கும் எத்தனையோ சஞ்சிகைகளும், பத்திரிகைகளும் அதன்பின்னரும் இங்கே அமோகமாக விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. குமுதம் அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை எழுதியதா? விகடன் முச! தினமணிக் கதிர்வாயே திறக்கவில்லை ஆனால் கல்கிமாத்திரம் ஏதோ ஓப்புக்கு இங்குள்ள ஒருவரின் கட்டுரையைப் பிரசரித்து பரிகாரம் தேடப் பார்க்கின்றது.

கோபிப்பவர்களைப் பார்த்து நாங்கள் கேட்கிறோம். இதற்கேன் கோபம் வரவில்லை உங்களுக்கு?

நாம் வாழும் தேசத்தின் மீது பற்றே பாசமோ இல்லாமல் எங்கோ இருக்கும் நாட்டை தாய் நாடு எனச் செயிப்பவர்களுக்கு ரோஷம் வருசிறதாம் ரோஷம்! இதை எதிர்த்துத்தான் போராடுகிறோம்.

எனவேதான் நமக்குச் சாதனங்கள்தேவைப்படுகின்றன.

மல்லிகை ஒன்று

மணிக்கரங்கள் பலநூறு

‘மல்லிகை அடுத்த இதழ் தனது சொந்த அச்சக சாதனங்களினால் அச்சியற்றப்பட வேண்டும்’ எனக் கடந்த மார்ச்மாதத்துக்கீலங்கத்தில்குறிக்கப்பட்டிருந்தேன். ஐந்து மாதங்கள் ஒடோடி விட்டன. இன்று அன்று சொன்ன சொல்லைக்காற்பாற்றிவிட்ட பெருமிதம் என் நெஞ்சில்.

‘அனுகப்பப்படாதவர்களின் நெஞ்சங்களை நாங்கள் அனுக முயற்சிக்கின்றோம்; தொடப்படாத இதயங்களைச் சற்றே தொட்டு விட ஆசைப்படுகின்றோம். எனவும் அதே தலையங்கத்தில் எழுதி யிருந்தேன். இந்த வார்த்தைகள் இதயத்திலிருந்தே வெளிவந்தவை எனப் பலரும் புரிந்து கொண்டனர். ஈழத்தில் மாத்திரமல்ல; சமீபத்தில் நான் தமிழகம் சென்றிருந்தபொழுதுகூட மல்லிகையைப் பற்றியும் அதன் தலையங்கத்தைப் பற்றியுமே பொறுப்பு வாய்ந்த பல இலக்கிய நண்பர்கள் பாராட்டினர். பலர் அங்கேயே சந்தா தர முயற்சித்தனர். எனது தலையங்கங்களில் பல தமிழகத்தைத் தாக்கி எழுதப்படுகின்றன என்றாகுற்றச் சாட்டை இங்கே பலர் சொல்லக்கேட்டு எனக்குள் நானே சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏதோ தாம் தான் தமிழகத்தின் உற்ற நண்பர்களைப் போல நடிக்கும் இவர்களைப் பற்றி அங்கு யாரும் பிரஸ்தாபித்தது கூட இல்லை. வெறும் அநாமதேயங்கள். ‘உங்களது தமிழகத்தைப் பற்றியே-குறிப்பாகச் சினிமாவையும் இலக்கியத்தையும் - தாக்கி எழுதும் என்னை ஏன் இவ்வளவு கொரிக்கிறீர்கள்; மல்லிகையை ஏன் பாராட்டுகிறீர்கள்?’ எனச்சிவரை நான் கேட்டு வைத்தேன்.

அங்கு நீங்கள் மல்லிகை மூலம் செய்யும் இந்தக் கைங்கரியத் தைத்தான் நாங்களும் இங்கே செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் இங்குள்ள பிரசார :பிரபலத்திற்குப் பின்னால் நமது குரல்கள் அமுங்கிக் போய்விடுகின்றன. அல்லது அப்படியான திறமை சாவிகளை முத்திரைகுத்தி விலை பேசி வாங்கிவிடுகின்றன தமிழகத்துச் சஞ்சிகைக்கள். எனவேதான் உங்களைப் போன்றவர்கள் இப்படியான குரல் கொடுக்கும் பொழுது நமது குரல்களே உங்கள் மூலம் பேசுகின்றன என மனத் திருப்புதி அடைகிறோம். அதற்காகவே உங்களை வரவேற்கிறோம்; பார்க்க ஆசைப்படுகிறோம்!’’என்றனர் பலர்.

நடைமுறையிலும் எனக்கு அங்கெல்லாம் கிடைத்த வரவே ற்புகளும் பாராட்டுக்களும் அதையெல்லாம் மெய்ப்பித்தன.

கோபப்பட வேண்டியவர்கள் ஆதரவு தருகின்றனர்; ஆத்தி ரப் படவேண்டியவர்களே அன்பு காட்டி வரவேற்கின்றனர்.

மல்லிகையின் தொண்டு மிகப் பாரியது. ஈழத்துக்கு மாத்திரமல்ல, தமிழகத்தின் இலக்கிய நெஞ்சங்களின் இதயக் குரலாகவும் மல்லிகை இனிமேல் செயல்பட வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு நான் வந்தேன்,

மார்ச் மாதத் தலையங்கம் எதிருயவுடன் திருப்பிப்பட்டு அப்படியே சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்து கற்பணைக் கோபுரம் கட்டிக் கொண்டிருக்கவில்லை, நான். இடையே ஒருமாதச் சுற்றுப் பயணம் தமிழகத்தில். இதற்கு மத்தியில் கடிதம் எழுத வேண்டிய வர்களுடனும் நேரில் சந்திக்க வேண்டியவர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டேன். ‘‘ஜீவா; பல விஷயங்களில் உங்களுடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவன் நான். இருந்தாலும் இந்த நாட்டுக்குத் தேவையானவன். எங்கட எழுத்தாளன் என நினைக்க கொள்வதில் முன்னிற்கு நிற்பவன் என்பது எனக்குத் தெரியும். இனிமேலும் ஏதும் தேவைப்பட்டால் என்னிடம் வாருங்கள்’’ எனக் கொல்லி ஐந்தாறு ரூபாய்க்கான் செக் கை என்முன்னால் நீட்டி னர் ஒருவர். மல்லிகைக்காகக்கைநீட்டி முதன் முதலில் வாங்கிய பணம் அவருடையது. அதிரப் பேசாத அன்பாளரான அவரது பெயர் த. திருநாவுக்கரசு; யாழ் மெற் றல்இன்டஸ்ரீலின் உரிமையாளர். பிரமித்துப் போய்விட்டேன். ஒருவித பிரதிப் பிரயோசனமும் எதிர்பாராமல் எனது இலக்கிய நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டு செய்த முதல் உதவி இது, அடுத்துப் பல இலக்கிய நண்பர்கள் உதவியுள்ளனர். உடலால் உழைத்தவர்கள் பலபேர் மனசால் பணி செய்தவர்கள் இன்னும் பலர். இரத்தினதுரை, செந்தாரகை, ரத்ன, ஆர்ட்டிஸ்ட்வரன், நெல்லை க. பேரன் ஈழத்துச் சோழ, ராமா, பெரி, வி. பி, பாமா, கம்போ சிட்டர் எமிவி, சிரித்திரன் ஆசிரியர், இரு இக்பால்கள், சந்திரசேகரன், அ. நடராஜா பிரேமசம்பு, முத்தழகு, டாக்டர் வாமதேவன், சற்குணம், நவம், நல்லை அமிழ்தன், ஆப்னன், மகாவிங்கம், திரு, கனகரெட்டு, இரசிகமணி, ஏ. ரி. பொன் னுத்துரை, பூபால், மனோகரன் போன்றேர்கள் அடங்குவர். இவர்களுது உதவி மதிப்பிடற்கியது.

மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் கவனமெடுத்து என்னை ஒருவருக்கு அறிமுகப்படுத்திவைத்தார். நண்பர் ஈழத்துச் சோழ,

நாவலர் விழாவின் பாரிய வேலையில் தன்னை ஈடுபடுத்தியிருந்த மெய்கண்டான் அதிபர் நா. இரத்தினசபாபதி, சோழ மூலம் மல்லிகைக்கு அச்செழுத்துக்களை தந்துதவன் என வாக்குறுதி தந்துள்ளார். வேறுசிலர் சில சாமான்கள் வாங்கித் தருவ தாக ஓப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

இதைத்தவிர கொழும்பு தலைமை அஞ்சலகக் காசக் சணக்கீட்டுக் கிளையைச் சேர்ந்த ஈ. ஐ. அப்புஹாமி என்ற சிங்கள சகோதரனும் தனது அன்பளிப்பாக ஒரு சிறிய தொகையை தந்து உதவி செய்துள்ளார். தேசிய இனங்களின் உண்மையான ஒற்றுமைக்கு இலக்கியமும் தனது பங்கைச் செய்யலாம்என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்த அத்தச் சிங்கள் நண்பருக்கு சகல தமிழ் இலக்கிய நண்பர்கள் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

பூர்த்தி பண்ணப்படாத வேலைகள் இன்னும் நிறைய இருக்கின்றன. நாம் முயன்று முயன்று மல்லிகைச் சாதனங்களைப் பூரணப் படுத்துவோம். மல்லிகை தொடர்ந்து வெளிவர ஆவன செய்வோம். அனைவருக்கும் வணக்கம்.

அன்பன்
டொமினிக் ஜீவா

திருவாளர்கள்:

த. திருநாவுக்கரசர்	500-00
யாழி, மெற்றல் இண்டஸ்றீஸ் யாழிப்பாணம்.	50-00
எஸ். வி. தம்பையா	25-00
182, முதலாம் குறுக்குத் தெரு கொழும்பு	25-00
எஸ். வி. ராஜேந்திரன்	10-00
141, ஸ்டேசன் வீதி, நுகேகொடை,	50-00
அ. நடராஜா ..	50-00
எஸ். நித்தநாயகம்	50-00
82, பஸலஸ் லேன் வெள்ளவத்தை	50-00
பா. இரத்தினசபாபதி கழனி.	50-00
த. செல்லப்பா	50-00
மனிக்கூட்டு வீதி, யாழிப்பாணம்	20-00
அ. வைத்திவிங்கம்	
இந்துக் கல்லூரி உரும்பராய்	

வே. வன்னியசிங்கம்	50-00
குரும்பசிட்டி	
வ. கோபால்,	10-00
கல்லூரி வீதி, யாழிப்பாணம்	
ஐ. இ. அரியரத்தினம்	35-00
‘சுகவாசா’ நல்லூர்,	
க. பேரம்பலம்	10-00
காசுக்கட்டளைக்கிளை தலைமை அஞ்சலகம் கொழும்பு:	
வ. ஆ. தங்கவேலாயுதம்	5-00
காசுக்கட்டளைப்பகுதி தபாற்கந்தோர் சேமிப்புவங்கி	
கொள்ளுப்பிட்டி	
த. கனகசபை	5-00
காசுக்கட்டளைக் கிளை, தலைமை அஞ்சலகம் கொழும்பு.	
எஸ். வன்னியகுலம்	5-00
கமப்பாலன ஆக்கக் கந்தோர், கொழும்பு-1	
சி. சி. பாலசப்பிரமணியம்	5-00
சிறுப்பர் காரியாலயம், தலைமை அஞ்சலகம் கொழும்பு-1	
ந. கந்தாஞானி	3-00
சிறுப்பர் காரியாலயம் தலைமை அஞ்சலகம் கொழும்பு-1	
த. சுந்தரவிங்கம்	3-00
154-4, டபிள்யூ’ சில்வா மாவத்தை வெள்ளவத்தை,	
ஆ, கமலசுந்தரம்.	3-00
காசுக் கணக்கீட்டுக்கிளை, தலைமை அலுவலகம் கொழும்பு-1	
ஈ. ஐ. அப்புகாமி	1-00
காசுக்கட்டளைக் கிளை தலைமை அஞ்சலகம் கொழும்பு.	

�ழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்

‘அகஸ்தியரின்’

புதிய இலக்கிய வடிவம்

உணர்வுற்றுவகச் சித்திரம்
இந்றால் வெளிவந்துவிற்பனையாகின்றது.

வெளியீடு:

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்
லெங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க நிறுவனம்

வாழ்க்கையில் அவர் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்; ஆனால் அவர் நடிப்பதற்காக என்றும் கஷ்டப்பட்டது கிடையாது! நடிப்பு அவருடன் கூடப்பிறந்தது. அந்தபிறவிக்கலைஞன் ‘ரெரலீ’ நம் முடன் கூட இருக்க நாம் கொடுத்து வைக்கவில்லை. இளம்வய திலேயே தம் வாழ்வை முடித்துக் கொண்டு விட்டார்!

அவர் பிரிவு ஈழத்துக் கலையுலகுக்கும் ஈழத்துத் தமிழ் உலகுக்கும் ஈடு செய்யமுடியாத ஒரு துயரச் சம்பவமாக அமைந்திட்டது.

‘கால்’பிடித்து ‘வால்’ பிடித்து கலையுலகில் காலடி எடுத்து வைத்தவரல்ல ‘ரெரலீ’! தன் திறமையைக் கொண்டு முன் னுக்கு வந்தவர் அவர்!

வானைவி மூலம் அறிமுகமான ரொஸாரியோ பீரிஸ் இயற்கையாகசலருடன் கூடிப்பிறந்த நகைச் சுவை மூலம் மேடைக்கு வந்தார்! அவர் நடித்த முதல் நாடகம் ‘மனிதக் தெய்வம்’

‘லண்டன் கந்தையா’ நாடகத்தைப் பார்த்தவர்கள் ‘காசிம் காக்கா’வை இப்போதும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். நூற்றுக் கணக்கான ரசிகர்களின் இதயங்களில் ‘காசிம் காக்கா’ வாக்த் தோன்றி சிரிக்கவைத்த ரெரலீ இப்போது அழவைத்து விட்டார்! ‘பதிவுத்திருமண’த்தில் ‘அபுநானு’வாக நடித்து சக்கை போடு போட்டார். சாதாரண பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்ட மக்களுடன் பழகி, அவர்களைப் போல் தோன்றி அனுபவமும் பக்கவழும் நிறைந்த தன் நடிப்பால் சிரிக்க வைத்தார், ரொசாரியோ!

‘உப்புச் சப்’பற்ற கதைகளைக் கொண்ட நாடகங்கள் எத்தனையோ அவர்நடித்ததால் தோல்வியைச் சமாளித்திருக்கின்றன.

ஸழத்தில் தயாரான ‘டாக்ஸி டிறைவர்’ தமிழ் படத்தில் நகைச்சுவைப் பாத்திரமேற்று அருமையாக நடித்தார். ஸழத் தமிழ் திரையுலகத்துக்கு ‘ஓரிஜினலிட்டி’ நகைச்சுவை நடிகர்

இருவர் கிடைத்து விட்டார் என்ற ஆனந்தத்தை அவர் நீடித்து வைக்க விரும்பவில்லை போலும்!

மேடையில் ஏறி கூத்தாடி கும்மாளமடித்துவிட்டு நாமெல் ஸாம் கலைஞர்களென்று ‘லேபல்’, ஒட்டித் திரிபவர்கள் மத்தியி விருந்து ‘ரெரலீ’ முற்றுகவே ஒதுங்கி வாழ்ந்தார்! பல்லிளித்து பத்திரிகையில் படம் போடுவிக்கும் கலைஞராகவும் அவர் வாழ வில்லை. அவர் வாழும்போது நேர்மையும் அவருடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தது’

வானைவி நாடகங்களில் நீண்டகாலமாக நடித்து தனக்கென்றேர் தனித்துவத்தையும் ஏற்படுத்தியவர் ரெரலீ!

மனமாகி ஒன்பது மாதகாலத்துக்குள், நெஞ்சு நிறைய மணியானுடன் குடும்பம் நடத்துவதற்கு முன்னதாக தன் மனதுக்குப் பிடித்த இனியாளையும் கலங்கவைத்து மறைந்துவிட்டார்.

பிறவிக் கலைஞன் ஒருவனின் பிரிவை மறக்கமுடியாதுதான்;

—பாமா

வெச்சுமி பான்

உரிமையாளர் : M. சோமசுந்தரம் - T. கிருஷ்ணமூர்த்தி

36. கல்தூரியார் வீதி, :: யாழ்ப்பாணம்

எங்களிடம் காதார முறையெடி தயாரித்த சேந்திரி காப்பி சிற்றுண்டிகள் எந்நேரமும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

குறித்த நேரத்தில் ஓட்டருக்கு சுத்தமான முறையில் செய்து கொடுக்கப்படும்

காலி 10 மணி முதல் இவு 10 மணி வரைக்கும் மாமிச போசனம் கிடைக்கும் இன்றைய ஆதரவாளர்களுக்கு எங்கள் நன்றி

புதுவாழ்வு

தாளையடி

ஓர் அறிமுகம்
மு. கன்கராசன்

அழக்து இலக்கிய உலகில் சிறுக்கதைத் தொகுதியாக அமர்ரார் தாளையடி சபாரெத்தினம் அவர்களின் 'புதுவாழ்வு' வெளி வந்தது.

புது வாழ்வு எழுத்தாளன் வெறும் கற்பணைகளோடுமட்டும் தான் சஞ்சரிக்கவேண்டியவனு? சிறந்த ஒரு பேனேரினின் புது வாழ்வு இனியும் அவனது மென்னுள்ளத்துக்குள்ளேயே புதைந்து போகாமலிருக்கட்டும் என்ற பிராத்தினையோடு இதைத் தொடருகிறேன்.

அழகான மூவன்னை அட்டைப்படம் அதில் புதுவாழ்வுக்கான திட்டம்போடும் காதலர்கள். ஒரு நாடகம் உட்பட 21 கதைகள் அருமையான தொகுதிதான். தா-ச-னின் பாராட்டுப் பெற்ற சிலக்கதைகள் விடுபட்டுப் போயிருத்தாலும் அவரின் சிறந்த கதைகள் பல இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

'நினைவுமுகம்' - ஜப்பானியனின் படம் 'வற்றுத் நீரூற்று' என்பன அருமையான சிருஷ்டிகள், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளால் எத்தனையோ புனித காதல் நெஞ்சங்கள் எப்படித் தம்மைச் சமாதி செய்து கொள்ளுகின்றன என்பதை நினைவு முகத்தில் காட்டுகிறோர் அதற்காக அந்தப் பாத்திரங்களோ, ஆசிரியரோ எவரையும் சாடவில்லை; கரித்துக் கொட்டவுமில்லை. இது நினைவு முகத்தின் சிறப்பு.

'ஜப்பானியனின் படம்', ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவன் மட்டுமல்ல, கற்பைக் காத்தவனும் தெய்வந்தான் என்பதைக் கூறுகிறது 'வரதரின்' கற்பு கதையைப்போல இதுவும் சிறந்தது. ஒரு வன் எத்தேசத்தில் எவ்வினத்தில் பிறந்தாலும், மனிதகுலப்பன் பாடும், தர்மமும் அவனிடம் துலங்கும்போதுதான் அவன் மனிதனுக்கு முடியும்:

'வற்றுத் நீரூற்று' பச்சிளங் குழந்தையைப்பற்றிய கதை குழந்தைகளின் மன உணர்வுகள் எப்படியானவை? குழந்தைகளும் கனவு காணுமா? - மிகச் சின்னக் கதைதான். ஆனால் மிகச் சிறந்த ககை,

இவை மூன்றும் தாளையடி சபாரத்தினத்தின் சிரஞ்சிவிக்கதை களாகவிருக்கும்.

'மனக்குகை' ஒரு கொலைகாரர்க் காதலனின் கதை. ஆனால் முடிவில் அவனைக் குற்றவாளியாக்கி விரல் நீட்ட முடியாமல் அவனது உணர்வுகளோடு நாமும் ஒன்றிப் போகிறோம். அது தான் சபாவின் திறமை:

'யார் அந்த அவன்' அந்த மூன்றேடு நாலாவதாகச் சேர்க்கவல்ல ஒரு மனைத்துவக் கதை. அதன் பாணியை மாற்றியிருக்கலாம்.

'முதுமையின் முதிர்ச்சி'-பெண்ணின் பெருமை என்பன சமுதாயப் பாரம் பரியத்தில் அவரின் தெள்ந்த கண்ணேட்டத்தைக் காட்டுகின்றன:

'கயவனின் கையில் சிக்கியபோது கூட அழாத அவன், தன் கணவன் என்னை அடித்தபோது கண்ணீர்விட்டாள், எனக்கூறும் 'உதவியும் பிரதியும்' ஒரு அப்பாவிக் 'கேரக்டரை' அறிமுகப்படுத்துகிறது.

மனிதர்களை வைத்துக் கொண்டு எழுதுவனவெல்லாம் சிறுகதைகளா? - இல்லை உருவக் கதைகளுமண்டு. அப்படியே அஃறி ஜைப் பொருட்களை வைத்துக் கொண்டு எழுதுவதெல்லாம் உருவகக்கதைகளுமல்ல சிறுகதைகளும் படைக்கலாம். உதாரணம் "பந்தயம்" ஒரு உடைந்த மோட்டார் சைக்கிளை வைந்துக் கொண்டு 'என்னமாய் எழுதியிருக்கிறோர். ஃபால் ஒவ் பேர்வின் என்றெரு படம் வந்ததே, அதில் வரும் வீரன் தன் நாட்டுச் செங்கொடியை ஏற்றிக் கொண்டே இறந்து போகும் காட்சிக் கும் இதற்கும் என்ன வித்தியாசம்?

இத்தனை உணர்ச்சிமயமான கதைகளுக்கிடையில் நீங்க ஸ் 'விழுந்து விழுந்து' சிரிக்க வேண்டுமா? 'ஹேட்' படியுங்கள்,

அவரின் அழகான உவமானங்களுக்கு இதோ ஒரு உதாரணம்: - 'என் மனைவி பழங்கு சேலைகிழிவதைப்போல்பேசிக்கொண்டே யிருந்தாள்:

கதை சொல்லும் 'பாணியை மாற்றி, இன்னமும் 'இறுக்கியிருந்தால் மிகப் பல கதைகள் அற்புதமாய் அமைந்திருக்கும்

அவரின் எத்தனையோ கதைகள் ஜீவாத்மா கொண்டவை அவை வாழுவல்லன ஏனெனில் அவை காலத்தால் அழியக்கூடிய கருக்களால் 'கொப்பப்' படவில்லை,

தொகுதியிலிடம் பெற்றுள்ள நாடகத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். அன்னியின் ஏனைய நூல்களை வெளியிடும்போது எழுத்தாளரினதும், இலக்கிய சங்கங்களினதும் கருத்துக்களையும், அபிப்பிராயத்தையும் பெற்று செய்தால் நன்று.

நாலுக்குப் பழம் பெரும் எழுத்தாளர் திரு. க. தி. சம் பந்தன் அவர்கள் முகவரை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

தானையடி சபாரெத்தினம் அவர் நளின் துணையார் திருமதி மீனு அவர்கள் இந்நாலே அச்சேற்றி இலக்கிய உலகுக்குத் தம் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வழமைபோல் எமது ஈழத்து இலக்கிய, வாசக உலகம் நன்றி கொன்றதாயிருக்க வேண்டாம். புதுவாழ்வு படிக்கவேண்டிய தொகுதி.

கிடைக்குமிடம்: திருமதி சபாரெத்தினம்

வீரபத்திரர் கோவிலடி,

விலை, ரூபர்; 4-00 உடுப்பிட்டி.

மானுடம் வென்றதடா!

மனுக்குலத்தின் கற்பணையை வென்று மிகத் தீரமுடனும் நெஞ்சுறுதியுடனும் சந்திரனை அனுகித மது காலயிடையை முதன் முதலில் பதியச் செய்தவர்களும் ஒருபுதுச் சரித்திரத்தை உருவாக்கியவர்களுமான நீல் ஆம்ஸ்ரோங்கிற்கும்; எட்டின் அல்டரினுக்கும் கொலினிலிற்கும் மகிழ்ச்சி நிரம்பிய பராராட்டுக்களை மல்லிகை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

மனிதன் வென்றுவிட்டான்! மானுடம் வென்றது!!

இந்தச் சாதனையைச் சாத்தியமாக்கிய விஞ்ஞானிகள், தொழில் நுட்ப நிபுணர்கள் உழைப்பாளர்கள் யாவரையும் பாராட்டுகிறோம்.

இவ் விஞ்ஞானச் சாதனைமனிதகுல அழிவிற்குப் பயன் படக் கூடாது மற்றும் வசதிபடைத்தவர்களை மேலும் மேலும் வசதிபடைத்தவர்களாக ஆக்குவதற்கும் இவ்வரிய சாதனை பாவிக்கப்படக் கூடாது எனவும் மல்லிகை விரும்புகிறது.

- ஆசிரியர்.

வெற்றிக் கேடயம்

க்லீன் பூபால்

கேடயத்தை உன்னிக் கிளர்கிறது உளந்திரண்டு ஓட முடியாது ஒடிகிறது காலிரண்டு!

அடர்ந்த பெருங்காட்டில் அசரக் கொடு மிருட்டில் படர்ந்த இலைக்மாய் படமெடுத்து ஆடுகின்ற கரும்பாம்பாய் நீண்ட கதிரவனின் தனற்பாயில் பருந்துபோல் மேலே பாய்ந்து அதில் ஓடி... ஐந்துமைல் தூரத்தை

அகன்று வெற்றிக் கம்பத்தை முந்தி அடைபவர்க்கே முதற்பரிசாய்க் கிடைக்குமந்த(க)

கேடயத்தை உன்னிக் கிளர்கிறது உளந்திரண்டு ஓட முடியாது ஒடிகிறது காலிரண்டு!

அளந்து கணக்கிட்ட ஐந்துமைல் தூரத்தை இவைல் யான் ஓடி இன்னும் இரண்டுமைல்.... உண்டு, அதுவரையும் உடலின் பெருங்களைப்பை(க) கண்டதில்லை! ஆனால்

காதும் அடைத்திப்போ மயக்கம் வருகிறது, மார்பும் வலிக்கிறது; தியக்கம் வெகுவாகச் சிக்கிடினும் அவர்கள் தரும்.

கேடயத்தை உன்னிக் கிளர்கிறது உளந்திரண்டு ஓட முடியாது ஒடிகிறது காலிரண்டு!

இன்று இலங்கையில் வேறிப் பொலிந்திடும்
இலக்கியம் யாவினுக்கும்
நன்று தெளிவினை நாட்டிலாக்கிடும்
நற்றமிழ்ப் பத்திரிகைத்
தொண்டுட னேறிய தீரபுருஷராய்த்
திகழ்ந்து தமிழ் வளர்த்த
பண்டிதனல்லன்; பட்டமே பெற்றிடாப்
படித்தவன் கந்தசாமி.

க்யமுடன் சிந்தனை செய்துயர் சிருஷ்டிகள்
சோர்விலா தெழுதியவளி
நயமுடன் கவி, கதை, நாவல், விமர்சனம்
நாடகமாகியவை
வியனுறு புதுவித வொப்பியல் செய்வதில்
விண்ணனெனும் பெயரைப்
பயமிலாப் பெற்றவன்; புதுயுகமாக்கிய
பொற்புயர் கந்தசாமி.

எத்துறையாகினும் ஆழ்ந்துமே அறிந்தவன்
அளவொடு கூறுவதில்
உத்தம னென்பதால் ஈழத்து வெங்கனும்
யர்பெரும் புதுமையெல்லாம்
நித்த மெமக்குடன் நின்று வழங்கிய
நீண்ட விலக்கியங்கள்
அத்தனையு மின்று அச்சில் பதித்திட
ஆர்வமே காட்டிடுவீர்!

“அறிவு பெருகிய ஆண்மை யிலக்கியம்
அளித்திடும் கொடையுடையோர்
செறிவுடன் பல்துறை உருவமமைத்திடும்
செல்வமுடையவராய்
நெறிபடுத்தி நின்று நிகழ்த்துதல் வேண்டுமாய்”
நிகழ்த்திய வல்லமையன்
நிறைவுடைச் சிருஷ்டிகள் நிறையவெழுதிய
நேர்மையன் கந்தசாமி.

தெளிவு

எம். ஏ. அஸ்வி

கட்டில் மீது அமர்ந்து இருக்கிறேன்
காதிலே மகன் கதறி அலறுதல்
முட்ட ஓடி மைந்தனைத் தூக்கவே
மூக்கிலே செந் நீரினைக் காண்கிறேன்
பட்டெனச் சினம் பாளையம் போடவே
பாய்ந்து மனையினைப் பன்முறை தாக்கினேன்!
முட்டியே சுவர் மீது விழுந்தாள்

மூர்ச் சையாலவள் முடங்கிக் கிடந்தனள்!
மடியில் மைந்தனை அன் போடிருத்தியே
“மகனே காட்டுஉன் மூக்கினை”, என்கிறேன்
துடித்து அன்னவன் துள்ளி எழுந்திடத்
தொப்பென் மீண்டுமத் திண்ணையில் வீழ்க்கையில்
அடியின் கோரத்தால் அறிவுற வீழ்ந்ததாய்
“ஜியோ மகனே!”, அணைக்கிறுள் அக்கணம்?
துடுக்கு மீதியால் துள்ளியே வீழ்ந்தவன்,

துயரை ஓட்டிடத் தூக்கியே செல்கிறுள்
உள்ளம் உள்ளே உரைத்திடக் கேட்கிறேன்!
“உனது செய்கை உண்மையில் நீதியா?
பின்னை துடுக்காற் பிழை செயும் போதிலே;
பாவம் ஏனே தாயினத்தாக்கினுய?
சொல்லு உன்கரம் மீது இருந்தவன்
துள்ளியே வீழ்ந்தனன்! உன்னையார் தாக்குவார்?
உள்ளம் கேட்டவை உண்மைதான் என்பதை
உணர்ந்தே உள்ளத் தெளி வினைக் காண்கிறேன்!

குரல்கள்

முதல்வருர்

ஆலையி லேதினம் சாலையி லேபொருன்
ஆக்கிடு வார்வளம் தேக்கிடு வார்
மேலவ ராம் தொழி லாளர் உரி மையின்
வேட்கை கிளப்பிடும் வேகக் குரல்
காதுக்குள் னேநின் ஞெவிக்குதடா — என்றன்
கருத்தினை என்னமோ செய்யுதடா!

சமுத்தி லேவட பாகத்தி லேமன
ஈனத்தி ணல்தங்கள் சோத ரரை
வாழத் துடிக்கின்ற மக்களை வேறுக்கி
வாட்டுவ நாலெழழும் சோகக் குரல்
காதுக்குள் னேநின் ஞெவிக்குதடா — என்றன்
கருத்தினை என்னமோ செய்யுதடா!

மானத்திற் காய்சம வாழ்வினுக் காய்மிகு
மாட்சி தரும்சக வாள்வினுக் காய்
கூனிக் குறுகிய ஞாலத்து மக்களின்
கூட்டம் முழக்கிடும் கூக்கு ரல்கள்
காதுக்குள் னேநின் ஞெவிக்குதடா — என்றன்
கருத்தினை என்னமோ செய்யுதடா!

பயனற்ற மரம்

சிங்கள மூலம்: விமல். எஸ். சமரசந்தரா
தமிழாக்கம்: யாதவன்.

அம்மா இந்தத் தோடை
மரத்தைப் பற்றி ஏதோ சொல்
விக் கொண்டிருந்தாள். இது
ஒரு பிரயோசனமில்லாத மரம்
இன்றை வரைக்கும் ஒருகாயா
வது அம்மா நல்ல உரம் போடு
வதனுலேயே அதற்கு இத்தனை
மதாளிப்பு. இருந்தும் என்ன
நாங்கள் இதை உதவாக்கரை
மரம் என்றே குறிப்பிடுவோம்
இந்த மரத்தை அடியே போடு
வெட்டி விட நான் பல தடவை
முயன்றிருக்கிறேன். அப்போ
தெல்லாம் அம்மா என்னைத்
தடுந்து விட்டாள்.

எனக்கு நினைவு தெரிந்த
நாள் முதலாய் அது இந்த முற்
றத்தில்தான் நிற்கிறது. அம்மா
வும் தான் எத்தனை அக்கறை
யூடன் அதைக் கவனித்து வரு
கிறார்கள். கொத்திக் கிளறி உர
மிட்டு நீருற்றி அவள் எவ்வளவோ
பாடுபட்ட போதிலும்
அது அவனுக்கு எதையுமே திருப்
பிக் கொடுத்ததில்லை நாளைடை
வில் அம்மா மனம் சலித்துப்
போனாள். இன்று கூட அவள்
பேச்சில் சலிப்புத் தெரிகிறது.

இந்த மரத்தைப் பார்...
ஒரு பயனுமில்லாத மரம். எவ்வளவு பாடுபட்டு இதைக் கவனிக்கிறேன் ஒரு காயாவாது
கொடுத்ததா? என்ன சாதி
மரமோ...” அந்த மரத்தை
பார்த்தவாறே அம்மா என்கிறிய தகப்பனுரிடம் சொன்னாள்.

அதிகம் உயர்ந்து வளராது
நாலாபக்கமும் சடைத்து நின்றது
அந்த மரம். குறைந்தது
மாதத்தில் இரண்டுதடவையா
வது அம்மா நல்ல உரம் போடு
வதனுலேயே அதற்கு இத்தனை
மதாளிப்பு. இருந்தும் என்ன
நாங்கள் இதை உதவாக்கரை
மரம் என்றே குறிப்பிடுவோம்
இந்த மரத்தை அடியே போடு
வெட்டி விட நான் பல தடவை
முயன்றிருக்கிறேன். அப்போ
தெல்லாம் அம்மா என்னைத்
தடுந்து விட்டாள்.

“இங்கே பார்! இதை
வெட்டிப்போடாதே. உண் சின்னக்கா பிறந்த அன்று உண்தந்தை இதைக் கொண்டு வந்து
எவ்வளவு ஆசையோடு நட்டார் தெரியுமா? அதை விட்டு
விடு அப்படியே நிற்கட்டும்.”
என்றுசொன்னவள் தொடர்ந்து
சின்னக்கா பிறந்ததையும் என்தந்தை இதை நட்டதையும்
கதை கதையாகச் சொன்னாள்.

சில சமயங்களில், இந்த மரத்தின் மீது கொண்ட பற்றுதலைப் போலவே சின்னக்கா

மீதும் அம்மா எல்லையற்ற அன்பு கொண்டிருந்தாள் என் பதையும் நினைத்துப் பார்ப்பேன் என்ன செய்வது என் சின்னக் காவும் ஒன்றுக்கும் உதவாத வளாகவே இருந்தாள் இந்த பயனற்ற மரத்தைப் போல.

என் சிறியதகப்பனார் ஈசிச் சேரில் சாய்ந்தவாறு ஒருகடி தத்தை வாசிக்க முயன்று கொண்டிருந்தார். நன் ரூ க வாசிக்கத் தெரிந்த அவரால் இப்போதெல்லாம் எழுத்துக் களைப் பார்ப்பதற்கு முடிவு தில்லை. பார்வை குன்றிவரு கிறது. அவர்என்னை அழைத்த உடனே அந்தக் கடிதத்தை வாசிப்பதற்கு என் உதவி தேவைப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். கையில் இருந்த புத்தகத்தைக் கீழே வைத்துவிட்டு அவராகில் சென்றேன்,

“சேனகா!” என்று அழைத்தபடியே என் கையில் அந்தக் கடிதத்தைக்கொடுத்தார், அது அன்றைய தபாவில்தான் வந்திருந்தது அந்த எழுத்துக் களைப் பார்த்த உடனேயே அதில் நல்ல செய்தி எதுவுமே இருக்காது என்பது விளங்கி விட்டது ஏனெனில் என் சின்னக்காதான் அதை எழுதியிருந்தாள்.

நான் சற்று உரக்கவே வாசித் தேன்

“நான் பல நாட்களாக யோசித்த பிறகே இதை எழுது கிறேன். சில மாதங்களுக்கு முன்னரே இதை நான் எழுதி யிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. உங்களை கவலையில் ஆழ்த்தக் கூடாது என்பதற்காகவே இதை எழுதாது பின் போட்டுக் கொண்டு வந்தேன்.

“நான் நிம்மதியையும் சந்தோஷத்தையும் இழந்து இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. சேனவுக்கும் எனக்கும் எவ்வித பேச்கவார்த்தையும் இன்றியே வாழ்க்கை ஒடுகிறது. வேறு எந்தப் பெண்ணையுது அவருடன் ஒத்து வாழ முடியும் என்று நான் நினைக்க வில்லை. என்னால் முடிந்த அளவுக்கு சேனைவை நேசிக்கிறேன் அப்படியிருந்தும் அவர் என்னை வெறுக்கிறார். அவர் வெறுக்கும்படியாக நான் என்னவிழை செய்தேன்? இப்படியேதெடர்ந்து வாழுவதற்கு நான் விரும்ப வில்லை அதனாலேயே இதை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்.”

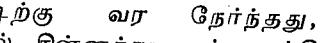
சின்னக்கா சேனவுடன் வாழச் சென்று எட்டுமாதங்களுக்கு மேலிருக்கும். அவள் இத்தனை விரைவில் இப்படி ஒரு கடிதம் எழுதுவது குறித்து நான் அதிசயப்படவில்லை. அவள் ஒரு

மாதிரியானவள். அகங்காரமும், இரக்கமில்லாத்தன்மையும் கொண்டவள்; இதயமற்றவள் அவளுடன் வாழ்க்கை நடத்துவது கூட எத்தனை கஷ்டமானது என்பதை என்னி ப்பார்க்க முடியாத காரியம்.

மண்ணிலிருந்து பிரிந்து நிற்கும் வானைப்போல எங்கள் அமைதியான குடும்பத்தினின்றும் சின்னக்கா வேறுபட்டே இருந்தாள். அவள் படிப்பதற்கோ அன்றி வேலைக்குப் போவதற்கோ என்றைக்குமே விரும்பியவள் அல்ல. அவள் வீட்டில் மற்றவர்களுடன் சண்டையின்றி வாழ்ந்த ஒரு நாளையே னும் என்னால் நினைவு படுத்த முடியாது. ஒரு நாளைக்கு பெரியக்காவுடன் சண்டை பிடிப்பாள் மறுநாள் அந்தச்சண்டை சின்னவர்கள் பக்கம் திரும்பும்யாருமே இல்லை யென்றால் அம்மாதான் இருக்கிறாரே; அவளுடன் சண்டைக்கு நிற்பாள் என் தலையில் இருக்கும் காயம் அவள் எனக்குத் தட்டால் வீசிய நாளையே நினைவு படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

சேனவுடன் அவள் ஒரு போதும் சந்தோஷமாக இருக்கமாட்டாள் என்பது எங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சேன ஒழுக்கமுள்ள மற்றுள்ள அவர்களுக்குக் கரைச்சலில்லாத ஓர் அப்பாவி மனி தன் பெருமை என்பதே துளியும் கிடையாது. சேனவுக்கும் சின்னக்காவுக்கும் கொஞ்சம் கூடப்பொருத்தமே இல்லை. என்பெரியக்காமேல் காதல் கொண்டதனால்தான் ரசனை எங்கள் வீட்டிற்கு வர நேர்ந்தது, ஆனால் சின்னக்கா தன் தந்திரத்தால் அவனைக் கிளப்பிக்கொண்டு போய் விட்டாள். இது வரைக்கும் அவனைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமலே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவனுடைய நடத்தையால் என் சிறிய தகப்பனார் கோபமடைந்திருந்தாலும் அவள் விஷயத்தில் எந்த நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அது பயன் அளிக்காது என்பதனால் அவர் பொறுமையைக் கடைப்பி பிடிக்க நேர்ந்தது.

இப்போது அவர்கடித்தை மிகவும் கவனமாக அவதானித்திருக்கிறார் என்பது தெரிந்தது. ஆனால் அவர் ஒன்றுமே பேச வில்லை. நெடு நேரமாக அமைதிநிலவியது.

“நான் போனதுடைவை மத்துகமத்திற்குப் போயிருந்த போது அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லை என்பது விளங்கிவிட்டது” அந்த அமைதியைக் குலைத்தவாறு அம்மா சொன்னால்

“நாங்கள் இதில் தலையிடுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. நல்லது கெட்டது பார்க்கும் வரை அவள் காத்திருக்க வில்லையே தான் விரும்பியபடி நடந்து கொண்டாள். இனியும் அப்படியே விட்டு விடுவோம். எங்கே சந்தோஷமாக இருக்க முடியும் என்று நினைக்கிறாரோ அங்கேயே அவள் இருக்கட்டும்’ என் சிறிய தகப்பனார் கோபம் கலந்த குரவில் கூறினார்,

‘அவள் இங்கே எப்படி நடந்து கொண்டாலும் அவனே டாவது சந்தோஷமாக இருப்பாள் என்று நினைத்தேன்’ சொல்லும்போதே அம்மாவின் விழிகள் கண்ணீரால் நிரம்பி விட்டன,

மீண்டும் அங்கு அமைதி குழந்து கொண்டது. ஆனாலும் இந்த விஷயத்தில், பேசி தீர்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியிருந்ததனால் அவர்கள் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார்கள்.

‘எது எப்படியிருந்தாலும் ஒரு முறை அவளைப் பார்த்து விட்டு வருவதுதான் நல்லது’ அம்மா முடிவாகக் கூறினார்.

அவளைப் போய்ப் பார்ப்பதற்கு எனக்கு கொஞ்சங்கூட விருப்பமில்லை. அம்மா போவதையும் நான் விரும்பவில்லை. அம்மா போன்ற சின்னக்காலை எப்படியும் தன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு வந்து விடுவாள். பின்னர், அவள் இந்த வீட்டை விட்டுப் போன பின்னர் இங்கு நிலவும் சந்தோஷமாய மான அமைதி குலைந்து போய் விடும், அவள் இப்போது முன்னிலும் பார்க்க கொடுராமான வளாகம்

இருப்பாள். அவள் மீண்டும் வந்து இந்த வீட்டில் எங்கள் டன் இருக்கப் போவதை நான் ஒருபோதும் விரும்பமாட்டேன்.

மறு நாள் அதிகாலையில் எங்கள் வீட்டிற்கு முன்னால் ஒரு கார் வந்து நின்றது. அதி விருந்து கூட்கேஸ் சகிதம் சின்னக்கா இறங்கினான். தான் நினைத்தபடி ஒரு திட்டத்தோடு தான் அவள் சேஞ்வைப் பூரிந்து வந்திருக்கிறாள் என்பதை எங்களால் அனுமானித்துக் கொள்ள முடிந்தது. தன புத்திக் கேற்றவாறு நடந்து கொள்ளுபவள் விஷயத்தில் தில் நாங்கள் கூறுவதற்கு ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. இதை எல்லோருமே உணர்ந்து கொண்டோம்.

அவள் வந்த மூன்றாம் நாள் அது நடந்து விட்டது எங்கும் கதை பரவிவிட்டது. சேஞ்வின் தமிழ் நந்தனாவுடன் சின்னக்கா ஓடிவிட்டாள் என்ற செய்தி கிராமம் எங்கும் எதிரொலித்தது. வாரக் கணக்கில் எங்களால் கிராமத்தில் தலை காட்ட முடியவில்லை.

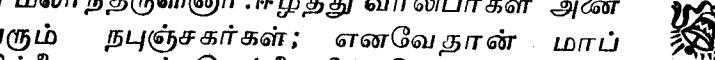
அந்த வார முடிவில் நான் வீட்டுக்கு வந்தேன்’ வந்ததும் அந்தப் பெரிய தோடைமரம் பயன் அற்ற, அந்த உதவாக்கரை மரம் என் பார்வையில் பட்டது. உடனேயே அதை அடியோடு வெட்டி விழுத்தி னேன், அதைப் பார்த்து, அதை நட்ட தினைத்தில் பிறந்த என்கோதரியை நான்நினைவு படுத்த கொண்டிருக்க வேண்டாம்.

ஐவமாழி

10

கல்தோன்றி மண்தோன்றுக் காலத்தே முன்தோன்றி முத்த குடி, தமிழன்; அந்தத் தமிழன் நிச்சயமாக யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழனாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆலயக் கதவுகளை அழுத்திப் பூட்டி வைக்கும் இந்தப் பாரம்பரியப் பண்பு யாழ்ப்பாணத்தாணத் தை ஜைத் தவிர வேறு எவரிடம் உண்டு? கல்தோன்றிய பொழுது தோன்றிய மனிதனுன் தமிழனை யாழ்ப்பாணத்தானின் நெஞ்சும் இன்றும் கூடக் கல்லாக இருப்பதே அதற்கொரு அத்தாட்சியாகும்.

நமது கலாச்சாரம் சென்னையுடன் பின்னிப் பினைந்து இனைந்து இருப்பது. அதன் வாழ்வும் வளர்ச்சியுந்தான் நமது சபீட்சமாகும் எனச் சமீப காலத்திற்குமுன் மாஜியாகி விட்ட நமது தமிழ் அமைச்சரோராருவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். சமூத்து வாலிபர்கள் அனைவரும் நபுஞ்சகர்கள்; எனவேதான் மாப்பிள்ளையையும் சென்னையில் தேடித் கொண்டேன் எனச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டாரே அந்த மகானுபாவர்! நல்ல காலம், சமூத்து தமிழ்மானம் இந்தளவிலாவது காப்பாற்றப்பட்டு விட்டதே!

வரிக் குதிரையைப் பார்த்து அரேபியர் குதிரை சூடுபோட்டுக் கொண்டுள்ள அதிசயசம்பவத்தை பார்க்க விரும்புகின்றீர்களா? தேசிய தினசரிகள் எனச் சொல்லப்படும் தமிழ்த் தினசரிப் பேப்பர்களின் கடைசிப் பக்கங்களைப் புரட்டுங்கள். உண்மை விளங்கும்.

இன்றைய மாணவர்களே நாட்டி ந் நாளைய முதுகெலும்பு எனச் சொல்லப்படும் இந்தக் கல்வி நூற்றுண்டுத்தினத்தில் ‘சியவச டிக்கட்டை வாங்குங்கள்; உங்கள் அதிர்ஷ்டத்தைப் பரிசோதியுங்கள்’ என்னும் கோவை மெழுப்பப் படுகின்றது. வாழ்வின் ஒரு சோம பேறிப்பரம்பரையினரைச் சிருஷ்டிப்பதுதானு கல்வி நூற்றுண்டுச் சாதனை?

எழுத்தாளன் இறந்த பின்னர் தான் அந்த எழுத்தாளனுக்குப் புகழும் அவர்களது மனைவிமாருக்கு இலக்கியப் பொறுப்பும் உண்டாகின்றது போலும். சமீபத்தையநிகழ்ச் சியிது. இலங்கையர் கோனின் சிறுகடைத் தொகுதியை அவரது மனைவி வெளியிட்டார்கள். சமீபத்தில் தாளையடி சபாரெத்தினத்தின் தொகுதி தைய மீனுசபாரெத்தினமே பிரசரித்தார்கள். மனைவிமார்கள் உயிருடன், இருக்கும் பொழுதே எழுத்தாளன் போய்ச் சேர்ந்துவிடுவது கூடாரு இலக்கியசேவையோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

தமது பணப் பெருக்கத்துக்காக வீதிச் சுவர்களையும், வீட்டுப் புதுச் சுவர்களையும் சினிமா விளம்பரச் சுவரொட்டிகளை ஒட்டி ஒட்டியே கறைப்படுத்தும் தியட்டர் முதலாளிமார்கள் தமது சினிமாப் படமாளிகையின் சுவர்களின் மீது இப்படியொரு வாசகத் தையும் பொறிக்கத் தவறுவதில்லை: ‘தயவு செய்து விளம்பரம் ஒட்டாதீர்கள்’

அடுத்த பொதுத்தேர்தல் நெருங்கிவிட்டது என நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறீர்களா? உங்களது பிரதேசத்துப் பாரா ஞமன்றப் பிரதிநிதி உங்களது பிரதேசத்

திலேயே அடிக்கடி காட்சி தருவார். சில புது முகங்கள் உங்களைப் பார்த்துப் புன் னகை பூக்கும். ஏழைகளின் தொண்டனும் பாட்டாளிகளின் நண்பனுமாக வர் ணிக்கப் படும் சில பிரமுகர்கள் பாதங்கள் நிலத்தில் பட நடந்தே வருவார்கள்; கையெடுத்துக் கும்பிடுவார்கள். மனதில் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; “இந்நாட்டு மனனர்கள் நீங்கள்!”

அந்த நடிகரின் பெயரால் மன்றம் இந்த நடிகையின் நாமத்தால் சங்கம் என மன்றங்கள் சங்கங்கள் வைத்து நடத்த எத்தனிக்கும் சினிமாவிசிறிகளுக்கும் தீவிர ரசிகர்களுக்கும் ஓர் ஆலோசனை. என் நீங்கள் எல்லாரும் ‘விசிலடிச்சான் குஞ்சுகளின்சம்மேளனம்’ என்ற அமைப்பில் ஒருங்கிணைந்து உங்களது கலைச் சேவையை விஸ்தரிக்கக் கூடாது?

மனிதன் சந்திர மண்டலத்தில் காலடி வைத்து நடந்தான் – உலக அதிசயம். ஆலயத்திற்குள் ஒரு பகுதி மக்கள் காலடி வைக்கத் தடுக்கப் படுகின்றனர்;. இது உலக அயோக்கியத்தனம். வெடி கொளுத்தி உலக அதிசயத்தைக் கொண்டாடும் யாழிப்பாணத்தான். இந்த உலக அயோக்கியத்தனத்துக்கும் பட்டாசு கொளுத்த விரும்புகிறான்?

ஒரு தரமான தமிழ் ரசிகன் ஒரு கொலை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டு தீர்ப்புக்கு நீதிபதி முன் நிற்கிறான், நீதிபதி, ‘உனக்கு மரண தண்டனை விதிக்கிறேன்: தவறினால் மூன்று தமிழ்ச் சினிமாப் படங்களைப் பார்க்கும்படி தண்டனை தருகிறேன்; இதில் நீ எதை விரும்புகிறாய். என வினாவினார்.

அந்தத் தரமான ரசிகன் மரண தண்டனையையே விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டான்!.

கணக்கு முன் னூல் - வெள்ள வத்தைப் பகுதிக்கு அதிகாலை இருவரும் சென்றோம். அந்தச் சுற்றிலாவில்தான் சிறு கடத் தொழுத்தாளர் சி. வைத்திலிங்கம் குல. சபாநாதன். மு. இராம விங்கம் என்பவர்களை நான் சந்தித்தேன்.

மக்கள் கவிமணி மு. இராம விங்கம் அவர்களை அன்று சந்தித்த சந்திப்பு இன்றும் என்மனதில் பகுமரத்தாணிபோல பதிந்து விட்டது.

அரசாங்க உத்தியோகத் தில் அமர்திருப்பவர்களிடம் எனக்குக் கொஞ்சம் பயம். அவர்கள் தமிழ்த் தொண்டு செய்பவர்களாக இருந்தாலும் உட்டடாவில் செய்பவர்களென் பதே என் நினைப்பு; தமிழ்-தமிழாசிரியர்கள் - தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பற்றி அக்காலத்தில் உயர்வாக என்னுடையிலை என்பது என் எண்ணம். இந்த என்னத்துடன்தான் திரு. மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் வசித்த வீட்டின் படியில் ஏறினேன்.

சற்றுக் குட்டையான-சாதாரண வேட்டியுடுத்து மேலே துண்டு மாத்திரம் போட்டுக் கொண்டிருந்த-அந்த உருவும் வர வேற்றது.

நான் கனக. செந்திநாதன் கரவைக் கவி கந்தப்பானார் என்ற நான் வார்த்தையை முடிக்கவில்லை.

ஓ! ஓ! வா. வா. இரு. இரு. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எப்ப வந்தனி (மனைவியைக் கூப்பிட்டு) இங்கை வந்து பாருமேன் யார் வந்திருக்கிறதென்று... உம்மைக் கனகாலமாய்ப்

பார்க்க வேண்டுமென்றிருந்த னை. (இரு பெருஞ்சிரிப்பு) - ஆ. பின்னை எப்படி எழுத்து வேலையளைவாம்.

நான் பிரமித்து உட்கார்ந்திருக்கிறேன். அந்தச்சிரிப்பு... வசீகரமான சிரிப்பு..., குழந்தை போன்றகல்மிசமில்லாத உள்ளத்தில் இருந்து வரும் சிரிப்பு... என்னைக் காந்தம் போல இழுக்கிறது.

இவரா பெரிய பதவியில்-அரசாங்க உத்தியோகத்தில் -அதிகாரத்தில் இருப்பவர்?... இல்லை... இல்லை; என்காலம் போய்விட்டது' எழுதும் முருகரம்மான்தான் இவர்.

அன்று நேரம் போவதே தெரியாமல் எவ்வளவோ பேசி நேரம்.. பேசினேரம் என்றுஎழுதி னாலும் பேசியது அவர்தான். நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

வெள்ளவத்தை மு. இராமலிங்கம் உபகாரச் சம்பளம் பெற்றின்னர் தமது பிறந்த ஊராசிய வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்து வட்டுக்கோட்டை இராமலிங்கமாக மாறினார். நம் போன்றார்க்கு உபகாரியாக மாறினார். 'நம்போன்றார்க்கு உபகாரியாக மாறினார்' என்ற வசனத்தை உணர்ந்துதான்எழுதியிருக்கிறேன். வாசகர்களுக்கு இதன் அர்த்தம் புரிகிறதோ என்னவோ?

சில பழம் எழுத்தாளர்கள் அரிய நூல்களைவத்திலிருப்பார்கள். மூச்சக் கூடவிடமாட்டார்கள். உபயோகமான குறிப்புகள் சேகரித்திருப்பார்கள் கேட்டால் மழுப்பிவிடுவார்கள்

பேசத் தொடங்கினால் அரசியல் பேசுவார்கள். குடும்பக் கஷ்ட நட்டங்களைப் பற்றி பேசுவார்கள்: 'போர்' அடிப்பார்கள். அல்லது பிற எழுத்தாளர்களைத் தாக்கிப் பேசுவார்கள்.

மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கமவர்களை மூன்று நான்கு மாதத்துக் கொருதடவை சந்திப்பதை நான் 'விரதம்', போலக் கொண்டிருக்கிறேன். அதேசிரிப்பு!

என்னபுத்தகம்தேவையான மூலம் உடனே தந்துவிடுவார். அரிய குறிப்புகள் சொல்வார். பிற எழுத்தாளர்களைக்தாக்கி ஒரு வார்த்தை கூடப்பேசமாட்டார். நாட்டார் பாடலுக்கு மனம் போனபடி வியாக்கியானம் எழுதி - தன்னைத்தாக்கிய வர்களைப் பற்றிக்கூட நாகரீகமாக நகைச்சவையுடன்தான் ஒருப்பிடுவார்.

அசோகமாலா, நவமணி என்ற இருநாட்கங்களையும், இலங்கை நாட்டுப் பாடல்கள்' கிராமக்கவிக்குயில்களின் ஒப்பாரிகள், வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள், கள்ளக்காதலர் கையாண்ட விடுகதைகள் என்ற நான்கு நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்ட இராமலிங்கம் அவர்கள் பத்துநூல்களுக்கு வேண்டிய விடயங்களை எழுதி முடித்துக் கைவசம்வைத் திருக்கிறார். பல சங்கங்கள் அவருக்குப் பட்டம் அளித்துக் கொரவித்திருக்கின்றன. ஆனாலும் அவர் தமது அரும் பொக்கிணங்களை நூல் வடிவில் காணவே ஆசைப் படுகிறார். அதைப்பற்றியே பேசுகிறார்.

அறுபது வயது நிரம்பியும் இளமைகுன்றுமஸ்முடைய அன்பர் இராமலிங்கம் அவர்களைச் சந்திக்கும் பேறு பெற்றவர்கள் பாக்கியசாலிகள். அவருடைய சிரிப்பும் வரவேற்பும் ஆண்டாண்டாக நினைவில் நிற்கக் கூடியவை.

அவர் முற்போக்காளருக் கெல்லாம் முற்போக்கானவர் அசோகமாலா என்ற நாடுகம் சம்பந்தமாக வெளியிட்ட துண்டுப் பிரசரங்களில் (1944) தம் கொள்கையை விளக்கி அவர் எழுதியிருப்பது இது:-

'சழுக முன்னேற்றத்துக்கு உதவக் கூடிய கலைகளைத் தவிர மற்றையிலை உதவா என்பதும் கெதியில் கெடும் என்பதும் என்னணம். நாடகங்கள் ஒரு பொழுதும் பொழுது போக்கிற மட்டும் அமையக்கூடா. வாழ்வின் முக்கிய இன்ல்களை அவைதீர்க்கவேண்டும்.' அசோகமாலா' நம்சழுகத்திலுள்ள ஓர் பெரிய முட்டுக் கட்டையை நீக்குகின்றது. சாதி, குலம்' பதவிகளின் பேதத்தினால் நம் சழுகம் நாளும் நாசமுறுகின்றது. நாம் இவற்றுக்குப் பல்லாண்டு அடிமைகளாய் வாழ்கிறோம். இதை நாம் உணரவேண்டும். இக் கொடுமையை நீக்க வேண்டும். இதனை வற்புறுத்தத்தான் நான் சாலியைக் கதாநாயகனை எடுத்தேன்' நல்ல கொள்கைகள் பல கொண்ட அவரைச் சந்தியுங்கள். சந்தித்தால் உபயோகமான குறிப்புகளோடு நல்ல சோடாவும் திறமான சுருட்டுங் கிடைக்கும்.

உரும்பராய்த் திருநகரிலே கலைகள் செழிக்க வேண்டும்-வளம் பெறவேண்டும்-என்ற ஆர்வத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஒருக்குகந் தான் உரும்பராய் கலைவளர்ச்சிக் கழகம். 21-3-1969-ல் அங்கு ரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்ட இக்கழகத்தின் தலைவராக திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் இனைச் செயலாளர்களாக திருவாளர்கள் எஸ். பத்மநாதன் பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) எஸ். குமரேஸ்வரராசா ஆகியோரும், பொருளாளராக திரு. நிர்மலனும் கடமை புரிகின்றனர் ஊரின் பதினெட்டு பெரியவர்களைக் காப்பாளராகக் கொண்ட இக்கழகத்தில், மொத்தம் 44 அங்கத்தவர்கள் இடம் பெற்று இருக்கிறார்கள். பத்து விதிகள் அமைத்து ஒரு பதிவிரதைபோல அவற்றுக்கு அடங்கிச் செயற்பட்டு வருகின்றது, உரும்பராய் கலைவளர்ச்சிக் கழகம் என்ற இந்தச் சங்கம்.

கலைகள் வளர்ப்பதென்று கூறிக்கொண்டு வாழாவிருந்தால் மட்டும் போதாது; கலைகளை வளர்க்க ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்ற உளத்துடிப்பில், கடந்த 6-6-69 வெள்ளிக் கிழமையன்று, உரும்பராய் இதுவரை காணுத மாபெருங் கலை

விழாவொன்று, இக்கழகத்தால் நடாத்தப்பட்டது. என்னைற்ற மக்களின் இதயங்கள் வாழ்த்த, அவர்தம் கணகள் கண்டு இரகிக்க, கலைவிழாக் காட்சிகள் இனிது நடைபெற்றன.

உரும்பராய் கலைவளர்ச்சிக் கழகம் நடாத்திய இந்த முதலாவது கலைவிழாவுக்கு என்பது வயது கடந்தும் இளங்குமரனுக்க் கலைச்சேவையாற்றும் கலையரசு திரு. க. சொர்ணவிங்கம் அவர்கள் தலைமை வகிக்து, விழாவுக்குச் சிறப்புக் கொடுத்தார்கள். பிரபல எழுத்தாளரும், திரைப்படத்தின் கதை-வசனகர்த்தாவுமாகிய நவாலியூர் நடேசன் அவர்கள் சிறப்புரை ஆற்றினார்கள். வாழ்த்துரைகள் நல்கவென திருவாளர் வ. நடேசலிங்கம் ஜே.பி. பி. ஏ. காராளரிங்கம் ஆகியோர் வருகை தந்தனர், உரும்பராய் பட்டினசபைத் தலைவர் திரு. க. பத்மராஜாவால் மங்கல விளக் கேற்றி ஆரப்பித்து வைக்கப்பட்ட இக்கலைவிழாவில், கழக இனைச் செயலாளர்களில் ஒருவரான திரு. எஸ். குமரேஸ்வரராஜா வரவேற்றுரை கூற, மாணவி என் தேசியசீதம், கழகக்கீதம் ஆகியவை பாடி ஞார்கள். கழகத் தலைவர் திரு, துரைமனேகர ஞால் கழகஅறிமுக உரையும், கழக இனைச் செயலாளர்களில் இன்னெருவரான திரு. எஸ். பத்மநாதனால் நன்றியுரையும் ஆற்றப்பட்டன.

கலை நிகழ்ச்சிகள் செல்விகள் ச. அருந்ததி, து. சரோஜினி ஆகியோரின் கிராமிய நடன் நிகழ்ச்சியுடன் ஆரம்பமாகின, சங்கீத பூஷணம் செல்வி சிவசோதி சீவரத்தினம் அவர்களின் இன்னிசைக் கச்சேரியும், திருநெல்வேலி ‘மலைக்கோவில்’ அளித்த நாட்டிய நிகழ்ச்சியும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு சிறப்பாகவும் தரமாகவும் சிறப்பாகவும் நடந்தன. கலை நிகழ்ச்சிகளில் இறுதியாக நடைபெற்ற ‘நெஞ்சைக் கேள்’ என்ற சமூக நாடகம் உரும்பராய் மக்களின் இதயங்களை நன்கு கவர்ந்தது.

கலைவிழாக்களை நடாத்துவதோடு மட்டும் தனது எல்லையைக் குறிக்கிக் கொள்ளாமல், உரும்பராயில் இசைப்பயிற்சி, நடனப்பயிற்சி வருப்புக்களையும் ஆரம்பித்து, சகல கலைகளுக்கும் தாயகமாக உரும்பராய்த் திருப்பூமியை விளங்கவைக்க வேண்டுமென்பதே இக்கழகத்தின் பெரிய அவாவும், குறிக்கோளுமாகும், உரும்பராய்மக்களின் பெரும் அபிமானத்தைப் பெற்றுவரும் இக்கழகம் தனது குறிக்கோளின் பெரும்பகுதியை நிறைவேற்றும் தாலம் வெகுதாரத்தில் இல்லை என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

மேதிரங்கள்

ஜார் ஆட்சிக் காலத்தில் வெனின் சைபீரிய சிராமமான ஷாவென்ஸ்கோயிலில் தலைமறைவாக இருந்தார். அங்கு நாடு கடந்து வந்திருந்த இளம் புரட்சியாளரான அஸ்கார் என்பவருடன் நன்பரானார். அஸ்கார் ஒரு நகை வியாபாரி.

அஸ்கார் மிகவும் சோர்வடைந்து விட்டார். நாட்டை விட்டு வெளியில் கழிக்கும் போது, தனது பழைய வேலையைச் செய்ய முடியுமானால் மிகவும் திருப்தி அடையக் கூடும் என்று அவர் நம்பினார்.

ஒவ்வொரு வழியிலும் அஸ்காருக்கு வெனின் ஆதரவளித்தார். அவர் மீது மிகுந்த அக்கறை காட்டி வந்தார். அவரை மேலும் ‘அபிவிருத்தி’ செய்யப் பெரிதும் முயன்றார்.

ஒரு முறை வெனின் அஸ்காரிடம் “பொறுங்கள், என் நண்பரே, விரைவில்நாம் உங்களின் சோர்வைப் போக்கி விடுவோம்” என்றார்.

ஒரு நாள் மாலை வெனின் வசித்து வரும் ஸெரியானேவின் வீட்டிற்குப் போகும்படி அஸ்கார் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். வெனின் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த விருந்தாளி வந்திருந்தார். அவர் வெனினைத் திருமணம் செய்ய நிச்சயிக்கப் பட்டிருந்தவர். அவரும் புரட்சியாளர். ஆமாம், நடேஷ்டா குருப்ஸ்காயா வந்திருந்தார்.

வெனின் தனது வருங்கால வாழ்க்கைத் துணை விகு கு அஸ்காரை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். குருப்ஸ்காயா புன்மறு வல் செய்தவாறே அவருடைய மூட்டை முடிச்சுகளுக்கிடையி விருந்த ஒரு கூடையைச் கட்டிக் காட்டினார். “இதோ உங்களுடைய மருந்து. அன்புள்ள நன்பரே” என்றார், “ஆ மாம் ஆமாம், ரொம்பவும் சக்திவாய்ந்த மாத்திரைகள்” என்று வெனின் கூறினார்.

அந்தக் கூடையில் நகைத் தொழிலாளிக்குத் தேவையான எல்லாக் கருவிகளும் இருப்பதை அவதானித்தார். அவர் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார். குருப்ஸ்காயாவுக்கும் வெனினுக்கும் தனது நன்றியை வர்ணிப்பது அவருக்கு மிகச் சிரமமாக இருந்தது.

இந்த இளம் பெண் மிகச் சிரமமான குழநிலையில் பல ஆயிரம் கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு அப்பாவிருந்து கனமான கூடையைக் கொண்டுவந்துள்ளார்.

அதே இரவிலேயே அஸ்கார் தனது கருவிகளை எடுத்துப் பரப்பிக் கொண்டு ஜந்து கோபக் தாமிர நாணயங்களைத் தடித்த தகடாக்கி செந்திறத் தங்கம் போன்ற இரண்டு அழகான மோதிரங்களை உருவாக்கினார்.

இரண்டு மோதிரங்களையும் வெனினுக்கும் குருப்ஸ்காயாவுக்கும் அன்பளிப்புச் செய்தார்.

..... இன்றும் மாஸ்கோவிலிலுள்ள வெனின் அரும்பொருட்காட்சியில் இம்மோதிரங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப் பட்டுள்ளன. காலம் அவற்றை கருகச் செய்து விட்டது. ஆனால் அவை இன்றும் அழகு குன்றுமல் இருக்கின்றன,

பட்டைகளை
ஏதாவது விதியிலும்
சாயம் பொடுவதிலும்
மிகப்பீரிய ஸ்தாபனம்

யாழ்ப்பாணத்தில்
பிரபலம் வாய்ந்த
ஸ்தாபனம்
ஒருமுறை
விஜயம் செய்யுங்கள்.

SUNLIGHT DYERS &
DRY CLEANERS

சூநில்ட்

டெயிர்ஸ்ஸுநில்ட்கீர்னீஸ்

பெரியக்கூடம் (பொடுவதை மூட்டிற்குத் தஞ்சாவூர்)
பொடுவதை மூட்டிற்குத் தஞ்சாவூர்
கெண்ட் 474. கெண்ட்: மோதிரங்கள்.

தமிழ் நாட்டின் மாத இதழ் யத் தமிழர் களாகிய எங்களைக் கண்றில் இலங்கை நிறுப்பி, குத் தெரிகிறது அவரின் காரமட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தா சாரமான தலையங்கங்கள் ‘கலை ஸர் சங்கத்தின் சமீபகால ஒரு இலக்கிய பரிவர்த்தனை என்பது முடிவை மிகவும் துணிச்சலான ஒரு வழிப் பாதையல்ல’ சுழுத் முடிவு எனப் பாராட்டி எழுதி தமிழ் எழுத் தாள் தான் தான் யுள்ளார். அதாவது ‘ஸழத்து எழுத்தாளர்களைத் தமிழகத்து பத்திரிகைகளும், பத் திரிகை ஆசிரியர்களும் வேண்டுமென்றே புறக்கணிப்பதால். தமிழகத்திலிருந்து இங்கு (ஆழம்) வருகை புரியும் எழுத்தாளர்களுக்கோபத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கோ இனிமேல் எவ்விதமான வரவேற்பும் அளிப்பதில்லை என்பதுதான் அம்முடிவின் துணிச்சலான சாராம்சம்’ என மேற்கொண்டு அந்திருப்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

இதைப் படித்ததும், இந்த நிலைக்காக இலங்கைத் தமிழர்களைக் குறைக்குறுவதா அல்லது இந்தியத் தமிழர்களைக் குறைக்குறுவதா எனப் புரியாமல் தவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது எனக்கு. இலங்கைத் தமிழர்களின் குறையை மிக நன்றாக. ஒரு சில இலங்கையர்களை விட அதிகமாக என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது, திரு’ டெடாமினிக் ஜீவா அவர்களின் பத்திரிகையான ‘மல்லிகை’யின் சில இதழ் களை வாசிக்கும் வாய்ப்பு எலக்குக் கிடைத்தது. அவர் எவ்வளவு தொலைவு இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக எழுத்தாளர்களுக்காக எவ்வளவு அவர்களது படைப்புகளிற்காகவும் வாதாடியிருக்கிறார் என்பதை உண்மையிலேயே இந்தி

அதே நேரத்தில் இந்தியத் தமிழர்கள், தங்களைப் புறக்கணித்து விட்டதாகவும் அவர்களுமுறுகிறார். அதேபோல் இலங்கையின் பத்திரிகைகளும், வாசகர் கூட்டமும் குழுறுகின்றன. இந்தியத் தமிழர்களுக்கு இலங்கை அளிக்கும் வரவேற்பைப் போன்று என் இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக இந்தியத் தமிழர்கள் அளிக்கக் கூடாது என விணவுகின்றனர்.

இலங்கைத் தமிழர்களாகிய நீங்கள கேட்பதுசரியானகேள்வி என்பதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறோம்.

புதுவை—இரத்தினதுறை

அழகான் ஓர் கோபுரத்தைக் கட்டியெழுப்பி சமீபத்தில் கும்பாபிஷேகத்தையும் நடத்தி முடித்த நிறைவான். களிப்பு முருகையனுக்கு.

எத்தனையோ கஷ்டங்களுக்கூடாகக் கட்டிமுடித்த கோபுரவாசலை மேலெழுந்தவாரியாக அல்ல அனைஅனைவாக இரசித்த பின் ஒரிருவார்த்தைகளில் விமர்சிக்க வேண்டிய நிலை எனக்கு. தூரத்தே நின்று கோபுரவாசலை ஒரு நடவை நோட்டமிடுகிறேன். மிகவும் அழகான வேலைப்பாடு; தனியழகு; ஸழத்துப்புத்தகப் பதிப்புத் துறையின் மின்வேக முன்னேற்றம் முருகையனின் கோபுர வாசலில் மிகவும் துல்லியமாகத் தெரிகிறது. செய்யட்கழக வெளியீடான முருகையனின் கவிதை நாடகத்தைப் பற்றியே இவ்வளவும்.

நாடகத்துக் கென்று எடுத்துக் கொண்ட கதையென்னவோ நந்தனார் கதைதான். கொட்டகைக் கூத்தாகவும், புராணப்படிப்பாகவும் கேட்டலுத்துப்போன கதைதான். ஆனால், முருகையனின் தனித்துவமான கவிதை நடையில் அவற்றைப் பார்க்கும்போது நிறைய வேறுபாடுகளைக் காணமுடிகிறது. ஸழத்துக் கவிதைகளோடு அன்று தொட்டு இன்றுவரை தொடர்ந்து வருபவர்களுக்கு முருகையனைப் பற்றி சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டிய நிலையில்லை என்றாலும்—‘எழுச்சி கொண்ட புரட்சிக் கவியாக ஒருவன் விளங்கும்போது அவன் வரலாற்றில் வாழ்பவனுகி விடுகிறான். வரலாறு நிகழ்காலத்தின் அத்திபாரமாகிவிடுகிறது. முருகையனும் இவ்வித்ததில் சிறப்பான பணி செய்திருக்கிறென்றே கூறுவேண்டும்’— என்று செம்பியன் செல்வனின் கூற்றையே தந்து ஆசிரியரைப் பற்றி எனது பார்வையை அபிப்பிராயத்தை செம்பியனுடன் பங்கிட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாடகத்தில் வரும் சூத்திரதாரன் பாத்திரம் நாட-, கத்துக்கு உயிர் நாடியான் பாகம். நாடகமே தாங்களாகிப் பார்ப்பவர்கள் மாறக் கூடாதென்பதற்காகவும் நாடக ஒட்டத்தில் விடப்படும் பகுதிகள், விளங்காத பகுதிகளையும் எடுத்துச் சொல்லும் பாத் திரம் புன்ற ருக்கு நந்தனார் வந்து விட்டார்; கோபுரவாசலுக்குப் புறத்தே நின்று கண்ணீர் சிந்தி ஆனந்த பரவசமடைகிறார், பாடுகிறார். அந்தக் காட்சியை அப்படியே அப்பட்டமாக முருகையன் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். அந்தக் காட்சியிலேயே நாடகம் களைக்ட்டத் தொடங்கி விடுகிறது. அற்புதமான பாடல்து.

புலையர் சேரியில் சிறு சிறு தெய்வங்களுக் கென்று உயிர்ப்பலிசெய்வதைப் பார்க்கிறார், நந்தனார் வேதனையடைகிறார். இவ்விடத்தில் நந்தனார் பாத்திரமேறித் தமது எண்ணத்தையே.

‘கோழிகளறுப்பர் கோவிலில் மடையர்.

அன்பே சிவமென அறியாப் பதர்கள்’ என்று கூறுவது போன்று மடையர், பதர்கள் என்று அழுத்தமாக மூடக் கொள்கைக்கு சாட்டை கொடுக்கிறார். இந்த விடம் உண்மையிலேயே அற்புதம். நந்தனாருக்கு ஆண்டையின் பேரைச் சொல்லி அடக்கப் பார்க்கிறார்கள்புலையர்கள். அவரா கட்டுப்படுவார? கோபம்மித மிஞ்சி விடுகிறது. ‘அடிமைகள்தான் ஆனால் ஆண்டைக்கல்ல!

என்று பாடுகிறார். இந்த இடத்தில் வாசகனுக்கு ஏனே தற்காலத்தில் அடிமைமுறை தகர்க்கப் படும் புரட்சி ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. அடக்கு முறை அவசியமற்றுப்பாவிக்கப் படுகிறதோ அங்கு பலாத்காரம் ஏற்படுவது இயற்கை என்பதை நந்தனார் கூற்றுக் கூற குத்தருகிறார் முருகையன். இப்படியே நாடகம் விறுவிறுப்பாகி ஓர் அரைவாசிக்கு மேலாகி விடுகிறது. அப்பாலே நந்தனார் தில்லைக்குப் புறப்பட ஆண்டையிடம் வேண்டுகிறார். இந்த இடங்களில் உண்மையிலேயே முருகையனின் கவிதைகள் அலாதியேதான். நந்தனாரின் புதுமைகள் வேதியருக்குப் புரிந்து விட்டது. நந்தனாரின் பாதங்களில் விழுந்து கண்கலங்கி வணங்குகிறார்.

வேதியரின் கூற்றுக் கூறு கவிதையை தருகிறார். இந்தப் பாடலில் லேசான் நகைச் சுவையும், கிண்டலும் தாண்டவமாடுகிறது. தமது தொழிலுக்காகவே அரிய வேதம் பயின்றேன் என்பதைக் குத்திக் காட்சி சாட்டை கொடுக்கிறார். திருநாளைப் போவார் சிதம்பரத்துக்குப் புறப்பட்டு விட்டார். சூத்திரத்தாரன் இந்த இடத்தை மிகவும் அழகாகக் குரல் கொடுக்கிறார். எத்தனை நயம் அந்தப் பாடலில் பரவிக் கிடக்கிறது. சாதி யின் பிடி தளர்ந்ததம்மா வென்று பாடுமிடத்தில் கவிஞர்து இயல்பான தன்மை வெளிபாடடைகின்றது.

‘செவியில் விழும்படியாகச் சுற்றே அனுப்புக்’ என்று பாடுமிடத்து நந்தனாரின் பரிதாபமான நிலை புரிசிறது சிதம்பரத்து வெளியே அவர் நின்று பாடுவதை உண்மையிலே வேறு கவிஞர்களாலே பாடமுடியாது என்று சொல்லுமாவுக்கு அற்புதமான கவிதையாக்கி விடுகிறார்.

‘பாசமறுத்து பண்புடை நந்தரின்

வீசு புகழும் வென்றியும் வாழ்க்’ என்று அப்பு தீட்சிதரின் குரலாக்கி நாடகத்தை முடித்து விடுகிறார். முருகையன். ஆனால் சூத்திரதாரனின் குரல் மீண்டுமொவிக்கிறது.

இன்றைய இலங்கையில் இருப்பன பலங்கள் ஒவ்வோர் ஊரிலும் உள்ளன கோயில் கோயில் தோறும் கோபுர வாசல் கோபுர வாசலில் குழப்பமும் பூசலும் அப்படிப்பட்டதோர் கோபுரவாசலை

இப்பொழுதிங்கே இனி நாம் காண்போம் என்று சூத்திரதாரனின் குரல் முடிந்து விட்ட நந்தனார் கதையை நீட்டுகிறதா? அல்லது வேறேர் கடைத் தயின் தொடக்கமா? என்று வாசகனுக்கு மயக்கத்தைக் கொடுக்கின்றது என்றாலும் கவிஞர்து உள்ளக் குழறை கேட்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கிறன. தொடர்ந்து செல்லும் கவிதைகள் ஈழத்தில் இன்று புரையோடிக் கிடக்கும் சாதிப் பேயின் கோரத்தாண்டவம் நிகழ்ந்து கொஞ்சக்காலம்

ஈழத்து மக்களது கவனத்தைக் கவர்ந்த ஒரு கோயிலீன் கோபுரவாசல் எமது கண்களுக்குத் தெரிகிறது. பெரியவரொருவர் சூறும் சூற்றுக;

தேசவழையைச் சிறைப்பதா? விடோம்
கோட்டிலேறினம் கொள்கையை நாட்டுவோம்!

என்று கவிஞர் பாடும்போது கட்டாயம் ஒரு வயதான அரசியல்வாதியின் உருவும் எமக்குத் தென்படுகிறது. இவையெல்லாம் முருகையனது வெற்றியின் அம்சங்களே. சமீபத்தில் வடபகுதியில் கோவில்களில் நடந்த குழப்பங்களை முருகையனின் கவிதைகள் நிழற்படமாகக் காட்டியிருப்பது போற்றுவதற்குரியது. காலத்தால் சாகாத கவிதைகள் அவை!

சாதிப்பேய்க்கு சவுக்கடிகொடுப்பதாக இருக்கிறது. பழையீல் ஊறிக்கிடக்கும்சமூகத்துக்கு இப்பாடல்கள் கட்டாயம் பேரிடியாக இருக்கும். இப்படியே கேள்வி மேல் கேள்விளாகக் கேட்டுக் கொண்டு சென்ற கவிஞர்.

நீர் விதந் தேத்தும் ஆகமப் படியே
அரிசனர் நுழைவதால் ஆலயம் கெடுமேல்

தில்லையில் இன்று சிவனேயில்லையோ? என்று கேட்டுகிறோர். பல ஆகமப்பித்தரின் தலைகள் குனி வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்படி எத்தனை எத்தனையோ கோபுர வாசலெங்கும் பரவிக் கிடக்கின்றன. அந்புதமான ஒரு கோபுரவாசலைத் தந்துவிட்ட முருகையனுக்கு என்றென்றும் ஈழத்துக் கவிதைத்துறையில் நிரந்தரமான இடமுன்னென்பது மட்டும் உறுதி!

அடுத்த இதழில்...

கலாநிதி சூ. வித்தியானந்தன்

அவர்களைப்பற்றி

ஏ. ரி: பொன்னுத்துறை பிர. அவர்கள்
எழுதுவார்கள்.

முந்தில் காடு

பிரமாண்டமான இயந்தி ரங்களின் கடமூடா சுப்தம் அந்தத் தொழிற்சாலை நகரம் பரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. உற்பத்திப் பொருட்களை இழுத்துச் செல்லும் கரத்தைகளும் அவற்றை மாடுகள்போல் முக்கி இழுக்கும் கூலிகளும் இடையிலே ஒடுகின்ற வான்களின்னும் லொறிகளின்போல் பாக் சத்தமும் அலுமனியத் தகடுகளும் பாத்திர வகைகளும் வாகனங்களில் ஏற்றப்படும்போது ஏற்படும் கருமுருசத்தமுமாகச் சேர்ந்து இராமசத்தமுமாகச் சாதியின் காதுகளுக்கு என்ன வோபோலிருந்தது. நாளைக்கும் இதே சத்தங்களையும் சந்தடிகளையும் இந்த நகரத்தில் கேட்க முடியுமா என்று அவன் சந்தேகித்தான். அவனுடைய சந்தேகத்திற்கும் காரணமிருந்தது. நாளைக்கு அதாவது இன்று நன்னிரவுமுதல் அந்த நகரத்தின் தொழிற்சாலைகளைச் சேர்த்த தொழிலாளர்கள் அனைவரும் வேலைநிறுத்தத்தில் குதிக்க இருக்கிறார்களாம். அவர்களுடைய சம்பள உயர்வுக்கோரிகளுக்கு அடிபணிய முதலாளிகள் மறுத்துவிட்ட காரணத்தினால் அவர்களுடைய தொழிற்சங்கம் இன்று நன்னிரவுமுதல் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாகப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளது. பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வெளியாகியுள்ளது.

நெல்லை க. பேரன்.

இராமசாமி தொழிற்சாலையில் வேலைக்குச் சேர்ந்துஇரண்டு வாரங்களே ஆகி விருந்தன. இதற்கிடைமில் வேலைநிறுத்தம் ஆர்பாட்டம் என்று குதித்தால் எங்கே முதலாளி தன்னை வீட்டுக்கு நேரே அனுப்பிலிடுவாரோ என்று பயந்தான் இன்னும் தொழிற்சங்கத்தில் சேராததையும் அதனால் மற்றத் தொழிலாளர்கள் தன்னை ஒரு மாதிரியாகப் பார்ப்பதையும் தனக்கு முன்னாலேயேஇவன் ஒரு கோழை. முதலாளிக்குப் பந்தம் பிடிப்பவன், தொழிலாளர் துரோகி என்று பேசித்திரிவதையும் கண்டான். மற்றாள் வேலைநிறுத்தத்திற்கு முன்னராவது தன்னை அங்கத்தினராகச் சேர்ப்பதற்குத் தொழிலாளர்தலைவர்கள் முயன்றதையும் இன்று அவர்கள் தன்னுடன் நீண்ட நேரம் விவாதித்ததையும் தான் ஒரேயடியாக மர்த்துவிட்டதையும் சிந்தித்தான். இப்போது ஒருவன், “தம்பிக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. போகப்போகத்தான் தொழிலாளர்களுடைய அருமை தெரியும்” என்று சொன்னதையும் எண்ணினால் சே! ஏன்தான் இவர்கள் இப்படி முதலாளிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. வேலை வேலை என்று அலைவார்கள். பின்னர் வேலைகிடைத்தவுடன் சம்பளம் உயர்த்து, உரிமை கொடு, அதைக்கொடு, இதைக்கொடு என்றுபேயாகக் கத்துக்கிறார்கள். போராட்டமாம் போராட்டம். சுத்தக்கஞ்சஸ்ல்தனம் என்று தனக்

குள்ளேயே எண்ணிக்கொண்டான். பேசாமல் தோளில் கிடந்த துண்டுச் சால்வையை உதற்றி தலைப்பாகை கட்டிக் கொண்டே வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

மாலீஸ் சூரியன் தனது செங் பொற்கிரணங்களை அந்தச்சிறிய ஜனனவிலுடே வஞ்சகமின்றிப் பாச்சிக் கொண்டிருந்தான்ஏழை களுக்கும் பணக்காரர் களுக்கும் பொதுவாக நன்மை செய்வை ஸலவா இந்தச் சூரியன். அதை யின் ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து தமிழ்ப்புத்தகமொன்றைப்படித் துக்கொண்டிருந்த இலட்சமியின் முகபாவம் அவள் வாசித் துக்கொண்டிருந்த கதைப்புத் தகத்தில் எழுதப் பட்டுள்ளவரிகளுக்கும் அவற்றின் கருத்து களுக்குமேற்ப மாறுபட்டுக் கொண்டிருந்தது. பிரபல ரஷ்ய நாவலாசிரியர் ஒருவர் எழுதிய நாவலின் தமுளாக்கம் அது, அதில் தொழிலாளியான சுதா நாயகன் தொழிலாளர் கூட்ட மொன்றில் பேசுகின்ற வார்த்தைகளை ஆசிரியர் அழகாக்களும் தியிருந்தார். தொழிலாளர்கள் சமிதாயத்தில் நல்ல இரத்தங்கள். இவர்களுடைய உழைப்புச் சக்திதான் நாட்டுவளத் திற்கு உரமாகின்றது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகள் எப்பொழுதும் நியாயமானவையாகத்தான் இருக்கும். இவற்றை வென்றெடுப்பதற்கு அவர்கள் மத்தியில் ஒற்றுமை வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய ஒற்றுமையைப் போலப் பலம் வாய்ந்த சக்தி வேறு எது வெமே இருக்கமுடியாது...” இவ்வாறு அந்த வாக்கியங்கள் தொடங்குகின்றன. இலட்சமிக்கு உணர்ச்சியினால் கண்கள் பணித்தன. அவனுக்கு உடம்

பெல்லாம் பூரித்த, ஒரே யுள காங்கிதம், அண்ண இராமசாமியும் ஒரு தொழிலாளிதானே ஒரு தொழிலாளிக்கு இத்தனை சக்தியா? பிரபலநாவலாசிரியர் கூறிக்கிருந்து... என்றெல்லாம் எண்ணி எண்ணி மசிழ்ந்தாள் வாசற் கதவு தட்டப்படும் ஒரை கேட்டுப் புத்தகத்தை வைத்து விட்டு எழுந்து சென்றார்.

இராமசாமியின் சிந்தனை தேங்கிய சோர்வான முகத் தைக் கண்டு இலட்சமி துணுக்குற்றார். “என்னால் ஒரு மாதி ரியாக இருக்கிறீங்கள். கொஞ்சம் இருங்கள். தேனீர் போட்டுக் கொண்டு வருகிறேன்”, என்று செல்லிவிட்டு விறுவி றென்று சமையல் கட்டுக்குள் நுழைந்தாள், சற்று நேரத்தில் அவள் அடுப்புப்புகையோடு சங்கமமாகிவிட்டாள்.

கட்டிலில் உட்கார்ந்திருந்த இராமசாமிக்குச் சிந்தனை எங்கெல்லாமோ சமூன்றது. தாய் தந்தையரை இழந்துதனக்குஒரேங்கையாகவும் தாயாகவுமிழுங்கும் இலட்சமியைப்பற்றித்தான் அவன் சிந்தனை சமூன்றது. சிறு மியாகத்தனது தோளிலும் மடியிலும் தவழ்ந்த இலட்சமி இன்று பெரியவளாகிப் புதுப் பொலிவுடனும் புதுமெருகுடனும் புடமிட்ட தங்கம் போலத் தன் கணமுன்னால் மிளிர்வதைக் கண்டு ஆண்தமும் ஒரு வகையில் மனக்கலக்கமும் அடைந்தான். இலட்சமிக்கு நல்ல மாப் பிள்ளையாகப்பார்த்து மனங்கெய்து வைக்கவேண்டும். தாய் தகப்பன் இல்லாத குறையை அவள் உணராது மசிழ்ச்சியாக வாழ்க்கையைக்கழிக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் மனதார விரும்பி

ஞன். ஈங்கையின் நல்வாழ்விற்காகத் தான் வேலைக்குச் சேர்ந்திருக்கும் தொழிற்சாலையில்நன்றாக உழைத்து நல்லபேரெடுத்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்னண்ணினான், தான் நாளைய வேலைநிறுத்தத்தில் பங்குகொள்ளாமல் இருந்தால் ஒரு வேளை முதலாளி தனக்குப் பதவி உயர்வும் சம்பள உயர்வும் தரலாம் என்று கூட மனக்கோட்டை கட்டினான்.

“என்னால் தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வு கேட்பது குற்றமா? ” என்று கேட்டாள் இராமசாமி திடீரென்று, ‘முதலாளியை எதிர்த்து நிற்கலாமா உப்பிட்டவரை உள்ளாவும் நினை என்றும் தமிழ்ப்புத்தகங்களில் நீடித்துக்கல்லையா?’ என்று கேட்டாள். இலட்சமிக்கு மனத் துள் ஒரே சிரிப்புச் சிரிப்பாக வந்தது. அண்ண இன்னும் சங்ககால விருந்தோம் பல வீலை நன்றி மறவாமையாலும் இன்னு செய்யாமையாலும் நிற்கிறோ தவிர இருபதாம் நூற்றுண்டின் புதுயுக்திற்கு வந்து சேரவில்லை என்பதையென்னி வருந்தினான். ‘முதலாளி உள்குச் சுமமோவா கூலி தருகிறார். கடினமான உழைப்புக்குப் பதிலாகத்தானே காசு தருகிறார். உழைக்கின்ற உனக்கு நன்றாக உண்பதற்கும் உடுப்பதற்கும் உரிமையில்லையா அதற்கான வசதிகளை நீகேட்கக் கூடாதா? உன்னுடைய உழைப்பிலே லாபம்காணுகின்ற முதலாளி அதிலே கொஞ்சத்தை உனக்கும் உனது சகாக்களுக்கும் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாதா? காரிலே உல்லாச பவனி வருகின்ற அவர் உங்களைச் சாதாரண உடைகளில் பஸ்களிலாவது வரும்படி செய்யக் கூடாதா? தொழிலாளர்கள் தான் நாட்டின் முதுகெலும்பு, உழைக்கும் சக்தி என்றெல்லாம் பெருமை பேசவேண்டிய நீங்கள் எவ்வாறு வேலைநிறுத்தத்திற்கு

காலையில் மலர்ந்த செந்தாமரை போலிருந்த இலட்சமியின் அழகிய முகம் திடீரென்று வாடிச் சூழ்பியது. தன்னுடைய அண்ணுவாச கை தொழிலாளாகளை இப்படித் திட்டுகிறார்என்று எங்கினால். சற்றுமுன்னர் தான் தொழிலாளர்களுடைய மகத்து

அஞ்சி ஒதுங்கலாமா? என்ன காரணதிற்காக நீங்கள் இப்படிப் பயந்து சாகிறீர்கள்? என்று சரமாரியாகக் கேள்விகள் கேட்டாள். இராமசாமிக்கு ஒரே மலைப்பாக இருந்தது, என்ன? தனது தங்கையா இப்படிப்பேசு கிறான். பெரிய மேடைப் பேச் சாளர்களைப்போவும் அரசியல் வாதிகளைப் போவும் பொரிந்து தள்ளுகிறான்: எப்படி இவைகளைக் கற்றுக்கொண்டான்? ஏன் இப்படி ஆனான்? என்றெல்லாம் சிந்திக்க அவனுக்கு ஒரே திகைப் பாகவும் ஒருவகையில் மகிழ்ச்சி யாகவும் இருந்தது. பக்கத்துக் கட்டிடத்தில் உள்ள தொழிற் சங்க வாசிக்காலையிலுள்ள நூல்கள், பத்திரிகைகள், நாவல்கள் அனைத்தையும் அவள் நன்றாகக் கரைத்துக் குடித்து வைக்கிறுக் கிறான் என்பதும் இடையெயே பத்திரிகைகளுக்குக்கைகள்வேறு எழுதுகிறான் என்பதும் இராமசாமிக்கு எங்கே தெரியப்போகிறது? யறியாமலே அவள் ஒரு துடிப்புமிக்க இலட்சியைப் பெண்ணைக் கவர்ந்து விட்டாள். உருவம் மாத்திரமல்ல அவனுடைய உள்ளமும் தேவையான அளவுக்குப் பல துறைகளிலும் வளர்ந்து விட்டிருந்தது. எனவேதான் தனது அண்ணையும் எப்படியும் நாளையபோராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளச் செய்யவேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவள் மனதுள்கட்டுக்கடங்காமல்பொங்கியது. மிகவும் அன்பாகப் பேசுவதன் மனத்தை மாத்தினான். ‘அன்னை வேலைக்குப் போகாவிட்டால் உன்னை வேலையினின்றும் நீக்கி விடுவார்கள். தங்கையின் கவியாணம் தடைப்பட்டுவிடும். அப்புறம் உழைப்புக்கு எங்கே போவது என்றுதானே நீ பயப்படுகிறோம்? உனக்கு மாத்திரம்

தானே இந்தப்பிரச்சினை? இன்னும் உன்போன்ற ஆயிரமாயிரம் தொழிலாளர்கள் ஆற்றேழு பிள்ளை குட்டிகளோடு வயிற்துக்கு வழியில்லாமல் கஷ்டப் படுகிறார்களே; அவர்கள் கூடத்தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையைபாதுகாக்க வேண்டும் என்று போராட்டமுனையும்போது நீமாத்திரம் உனது சில்லறைப் பிரச்சனைகளை என்னிக் கொண்டு சும்மாயிருக்கக்கூடாது. நானே உனக்கு உற்சாகமளிக்கும்போது ஏன்னை தயக்கக்கூடும்?’’ என்று அன்போடு குழந்தாள்.

இராமசாமிக்கு அவள்சொல்லுவது நியாயம் போவும் பட்டது; ஆனால் நன்றாக உறுத்தவில்லை. எப்படியும் தன்னுடைய முடிவைமாற்றிக்கொள்ள அவன் சித்தமாகவில்லை. தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் நாட்டில் உற்பத்திகுறையும், நூற்றால் பொருட்களின் தேவை அதிகரித்து பொதுமக்கள் அதியாசியப் பொருட்கள் கிடைக்காமல்கஷ்டப்படுவார்கள். கள்ளச்சந்தை வியாபாரம் அதிகரிக்கும் இதனால் நாட்டில் பெரிய பொருளாதார வீழ்ச்சிகள் படும். இதை நான் அனுமதிக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் பெரிய பொருளாதார நிபுணரின் தோரணையில் இராமசாமி சிந்தித்தான்.

விஷம் போல் உயர்ந்துவிட்ட வாழ்க்கைச் செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குத் தன்னுடையசிறிய ஊதியம் போதுமா என்பதைப்பற்றி அவன் சுற்றே னும் கிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை. இலட்சமி சொல்லிக்களைக்குவிட்டாள்.’’ என்னமோ அன்னை உனக்குச் சரியென்று படுகிறோம்? உனக்கு மாத்திரம்

ஆனால் என்னுடைய அன்னை தொழிலாளர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தான், துரோகி என்ற பட்டப் பெயர்களை மாத்திரம் வாங்க வேண்டும் எனக்கு விருப்பமில்லை. வேலை நிறுத்த காலத் தில்சமாளிப்பதற்குக்கூட நான் பணம் சேர்த்துவைத்திருப்பதே ஏன் எனக்கூறினால் சேய்வான்?

‘‘பணமா? உன்னிடம் ஏது பணம்? நீயும் என்னைப்போல உழைக்கிறோயா?’’ என்று இராமசாமி கேட்டான். ‘‘கடினமான உழைப்பு இல்லையன்னை, முளையால் உழைக்கிறேன். எனதுசிந்தனைக்களையும் கருத்துக்கொடுயும் சுற்பணிகளையும் கடைக்கடையாக எழுதிப் பத்திரிகை களுக்கு அனுப்புகிறேன், அவர்களும் ஏதோ சன்மானமாகச் சிறு தொகைகளை அனுப்புகிறேன் கள், அவற்றைச் சேர்த்து சுகமார் 100 ரூபா வரையில் வைத்திருக்கிறேன்; இது வரையில் உனக்குச் சொல்லாமல் விட்டதற்கு மன்னித்துவிடு,

‘‘அதையெல்லாம்உன் கவியானத்திற்கு வைத்துக்கொள்: நான் நாளைக்கு வேலைக்குப் போகத்தான் போகி ரேன், எனது முடிவை நீ மட்டுமல்ல எந்தப் பிரம்மர் வந்தரலும் மாற்றமுடியாது. நரளைக்கு நான் ஒருவன் இயக்குகின்ற இயந்திரத்தில் ஓட்டச்சத்தம் இந்தப்பிரதேசம் முழுவதும் ஒலிக்கத்தான் போகிறது’’ என்றான்’

எவ்வளவுதான் எடுத்துச் சொல்லியும் குத்திக்களியும் தனது அண்ணுவின்உள்ளம் மூங்கில் பித்துப் போல உணர்ச்சி யற்ற சக்கையரக இருப்பதை யென்னி இலட்சமி வேதனைப் பட்டாள். தெரழிலாளர்களே முதலாளிக்கு ஆதரவரக இருக்கும் போது முதலாளி தெரழிலாளியை நசுக்காமல் வேறுள்ள நதான் செய்வான்?

மறுநாள் விடிந்தது. வழக்கம்போலத் தொழிற்சாலைகளின் சங்குகள் ஊதவில்லை. அந்தநகரம் முழுவதும் புயலடித்து ஓய்ந்ததுபேரவு ஒரே நிசப்தமரக இருந்தது. தொழிலாளர்கள் அனைவரும் அமைதியாகக்கூடிக்கூடித் தெரழி சர் சரலைக்கு வெளியே நின்றார்கள், முதலாளிகளின் ஒரே பரதுகரப்பரன் துப்பரக்கிக் குழல்களை ஏந்திய வண்ணம் பெரலீசாரும் இராணுவத்தினரும் ரேரந்து சுற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

எவரும் சத்தமிடக்கூடாது ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் நடத்தக் கூடாது, அமைதியான முறை வேலைநிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று இராணுவத்தினரின் அதிகாரக்கட்டளை. தொழிலாளர்கள் தமது உரிமைகளை வரய்விட்டுக் கேட்கக்கூடாதும். மௌனமாகவே இருக்க வேண்டும். யரராவது கெரடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ளலேண்டும்; சத்தமிடுகின்ற எவரையும்

உடனே சுட்டுத்தன் ஞம் படி இராணுவ அதிகாரிகளின் உத்தரவு.

எல்லோரும் அமைதியாக படமாடுகிறார்கள். எவரும் தொழிற்சாலையினுள்ளேநுழைய வில்லை, ஒரு உருவம் மாத்திரம் தலையைக் கீழே போட்டுக் கொண்டு விறுவிறு வென்று நடந்து வருகிறது. உள்ளே நுழைகிறது. அது வேறுயாருமல்ல.இராமசரமியேதான், அவனுக்குப் பின்னால் சிவ பேர். திமேரன்று உணர்ச்சி மிகுந்த ஒரு குரல், ‘‘டேய் கருங்காலி;’’ என்று பலமாகக் கத்துகிறது.

மறுகணம் பொலிசாரின் தடிகள் சுழற்றப்படுகின்றன. அந்த உருவம் நிலத்தில் சரய்கிறது. கூடவேலைசெய்கின்றதை சோகாதரத் தொழிறவளிதான் அவன், ‘கருங்காலி’ என்று கத்தியதற்காகச் சுடித்துநெரருக்கப்பட்டு நிலத்தில் கிடக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பொங்குகிறார்கள். குழுவுகிறார்கள், இது எங்கு போய் முடியுமோ? இதை இராமசாமிடனர்ந்தானேன்னமோ அவன்... நேரே தொழிற்சாலைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த கால்களைத் திருப்பி சக தொழிலாளர்கள் கூட்டத்தை நெருங்குகின்றன.

மெல்லைகு

ஆசிரியர்: பொர்ண்க் ஜீவா.

நமது தாய்த்திருநாடான இலங்கையில் தரமான எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நெஞ்சு சுநிமிர்த்திப் பெருமையுடன் உலகிற்கு உரைக்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாதுஇதழ்.

எழுத்துக் கலைஞர்களின் உரிமைக்குரலை முன்னெடுத்துச் செல்வதுடன் அதற்காகத் துணிந்து போராடும் தனிப் பெரும்சஞ்சிகை. தென்னிந்தியச் சாக்கடை இலக்கியத் தினிப்பிற்கு எதிராகத்தனிக்குரல் கொடுக்கும்ஏடு.

நோத் சிலேன் அயன் வேக்ஸ்

உரிமையாளர் : ஐ. நல்லையா - எஸ். ராஜா
181, கல்தூரியர் வீதி, :- யாழ்ப்பாணம்

- ★ கார், லௌதி, மோட்டோர் படகு, டிராக்டர் போன்ற வாகனங்களின் உடைந்த உப உறுப்புகள் அல்லது தேய்ந்த உறுப்புகள் ஒட்டியும் செம்மைப் படுத்தியும் கொடுக்கப்படும்.
- ★ நவீன டிகென்ஸிகளில் வீட்டு ஜன்னல்கள் கேற்றுகள் குறித்த நேரத்தில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

ஒருமுறை விழுயம் செய்யுங்கள்

* M. இராசரத்தினம் *

செந்தமிழ்த் தோட்டி

[பாம் ஸ்கலுக் கருகாமையில்]

பலாவி ரேட் திருநெல்வேலி

எங்களிடம் சுகல இன ஒட்டு மாங்கன்றுகள், ஒட்டுத் தோடை, ஒட்டு எலிமிச்சை ஊர் எலிமிச்சை, பலா மாதுளோ, நெல்வி, அகத்தி, பியஸ், முந்திரிகைக்கள்று யம்பு ராவல், வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி யான ரேருசாச் செஷன் மற்றும் பூக்கண்றுகள், புவிதைகள் கத்தரிக் கன்று, கறிமினகாப் கன்று, தக்காளி, ஊர்மிளகாப் கன்று, இலைக் கோவா, பித்துரட்கன்று, முட்டைக் கோவாக் கன்று, பூக்கோவாக் கன்று சலால் கன்று மற்றும் விதைகள் சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும் பெற்ற யக்கொள்ளலாம்.

★ ஒடர்கள் கவனிக்கப்படும். ★

யாழ்ப்பாணம்

உலோகத் தொழிற்சாலை

[அரசாநாடு கூட்டுரை மன்றம்]

உரிமையாளர் : பொ. செல்வத்துவர்
என், பருத்தித்துறை ஏதி, யாழ்ப்பாணம்

உந்நட்டுக் கூத்தோழிலை ஆதாரியங்கள்

(Electric Welding) இயந்திரத்தைக்

கொண்டு

உங்கள்

★ ஸௌநி, வாஸ் செனிக்குஞ், உழவு யந்திர (பேராணி) உடைந்த உறுப்புகளுக்கு, சீன் சட்டி, இரும்பு மற்றும் இயந்திர உயர்வைகளுக்கும் ஒட்ட—

★ நவீன அஸைப்பு விடுவாங்கு :

- கிறிஸ் மாண்பாளிகள்
- கேற்றுகள்
- கதிரை
- மேசை
- கட்டில்
- மற்றும் விடுத ஆஸைப்பங்கள் சொல்

யாழ்ப்பாணத்தில் சீரங்க தோழில் ஸ்தாபனம்

60. கல்லூரியால் விடி யாழ்ப்பாணம் குகாவிலில் வரிப்பாறும், ஆசிரியங்கு வெளிப்புவருமான போயின்க் கீவு அவைகளுக்காக மாண்பினை சாதங்களுடன் கூட்டப்பானம் கூட அங்கை எச்சாக்கத்தில் கார்பியற்றப் பேற்றுத்